A
226-11/49 CHANDRIKAIYIN KATHAI

226
49

11A

(சந்திரிகையின் கதை)

பக்கங்கள் 1 - 26

12, 13ம் பக்கங்கள் இல்லை

~~11A, 11B, 12~~

ஓம் சக்தி

சந்திரிகையின் கதை.

முதல் அத்தியாயம்.

ஆரம்பம்.

பொதிகை மலைச் சாரலில் வேளாண்குடி என்றொரு அழகான கிராமம் இருக்கிறது. அதற்கருகே, ஒரு சிறிய நதி ஓடுகிறது. நான்கு திசைகளையும் நோக்கினால் மலைச் ~~[illegible]~~ சோலைகளும் குன்றுகளும் ~~[illegible]~~ தோன்றும். ஊரெல்லாம் தோப்புகள். எனவே காலையில் எழுந்தால் மாலை வரை எப்போதும் இனிய பாட்டுப் பக்ஷிகளின் ஒலிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

இந்த ஊரில் மற்ற வீதிகளினின்றும் ஒதுக்கமாக, மேற்கு திசையில், நதிக்கருகே ஓர் அக்ரஹாரம், அதாவது பிராமணர் வீதி, இருக்கிறது. அந்த ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. அக்ரஹாரத்தில் குழந்தைகளெல்லாம் எப்போதும் பக்ஷிகளின் நாதங்களுக்கிடையே வளர்வதால் போலும், வேறு என்ன காரணத்தாலோ, மிகவும் இனிய குரலுடையனவாயிருந்தன. அக் குழந்தைகள் — விசேஷமாகப் பெண் குழந்தைகள் — பேசும் போது, ஸாதாரணமாகத் தமிழைப் போலவே, மனுஷ்ய பாஷையே பேசுகின்றனவாயினும், அந்த பாஷையைக் குயில்கள் போலவும் கிளிகள் போலவும் நாகணவாய்ப் புட்கள் போலவும் அற்புதமான குரலில் பேசின.

அந்த அக்ரஹாரத்தின் மேலோரத்திலே, கிழக்கைப் பார்த்து ஒரு சிவன் கோயில் இருக்கிறது. கோயிலுக்கு எதிரே புல் தரையாக வளர்ந்து கிடக்கும். அங்கு பசுக்களும், ஒரு சில கழுதைகளும் மேய்ந்து கொண்டிருக்கும். அல்லது, சில பசுக்கள் [கன்றுகள்] சிவன் ஸந்நிதிக்கு எதிரே படுத்துக் கொண்டு ஸ்வாமியை தவம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பது போல் அசை போட்டுக் கொண்டிருக்கும். அவற்றின் மீது காக்கைகள் வந்து உண்ணிகளைக் கொத்தித் தின்னும். சில ஸமயங்களில் கண்ணைக் கொத்துவது போல் ஹிம்ஸை பண்ணும். மாட்டுக்குப் பொறுமை போதச் செய்து கொண்டிருக்கும். ~~அந்த~~ இதையெல்லாம் மைனாக்களின் மீது [illegible] பக்ஷிகள் பார்த்து வியப்புற்றுக் கொண்டிருக்கும்.

அன்புக்கும், அமைதிக்கும், சாந்திக்கும், அழகுக்கும் இசைந்த மாதிரி இசைந்தது அவ் வேளாண்குடி [ஸ்ரீ] அக்ரஹாரம். அங்கு பெண் மக்களெல்லாரும் மஹா ஸௌந்தர்யவதிகள். ஆண்மக்கள் மிகவும் நல்ல குணமுடையோர். ஆனால் பெரும்பாலும் பரம ஏழைகள். ஸ்ரீவாஸ செட்டு ~~[illegible]~~ — நிலம், தோட்டம் முதலியன எல்லாருக்கும் சிறிது சிறிது உண்டு. ஆனால் அதிலிருந்து வரும் வரும்படி வெறுமே போஜனத்துக்குக் கூடக் காணாது. இதில் வேதங்கள், புராணங்கள், ஜ்யோதிஷம், பாவாடைகள், குழைக் கலையாணம், புனர் கலியாணம், வியாகரணம், வேத சாஸ்திரங்கள், வேதாந்திகள், ~~[illegible]~~ மீமாம்ஸகர்கள், பல பல பண்டிதர்கள், உபந்யாஸிகள், விதண்டாவாதிகள் — என்பன ஒயாமல் திருடு மாதிரி, அல் ~~[illegible]~~ [ஸ்ரீ வாஸ்தவ] ஒன்று பேசும் ஆசிரியர்கள் அநேகரும், வருஷம் தோறும் பேசும் பொருளும் ஏதேதோ படித்து வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் வயிறு நிறைந்தோர் மிகையே இந்த ஏக்கமும் மனமும் உண்டு கொண்டிருந்தன என்று செய்தி அவ் ஊர்க் குழந்தைகளுக்குத் தெரியாது; பக்ஷிகளுக்குத் தெரியாது; கோயில் எதிரே எப்போதும் பொறுமையாக வளர்ந்து புல் தரைகளில் மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் பசுக்களுக்கும், கழுதைகளுக்கும் தெரியாது. இவை எப்போதும் மகிழ்ச்சியாகவும், ஆனந்தத்துடனும் பாட்டிலும், ஆனந்தக் களியாட்டிலும் மூழ்கிக் கிடந்தன.

இந்த அக்ரஹாரத்தில் மற்றெல்லா ப்ராமணர்களைக் காட்டிலும் அதிக ஏழையானவர் மஹாலிங்கையர் ~~[illegible]~~ என்பவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவருடைய குடும்பம் மிகப் பெரிது. ~~[illegible]~~ மிகச் சிறிய வயதுடையவராய் அவருடைய விதவையான தமக்கை ஒருத்தி; அவர் பெற்ற வயது வந்த பெண்ணொருத்தி இருவர்; அவருக்கு ஐந்து பெண் குழந்தைகள். ஆறாவது ப்ரஸவம் நெருங்கி வரும் ஸமயம்.

இத்தனை பேருக்கும் ஆகாரம் வேண்டுமே? மஹாலக்ஷ்மியம்மாளுக்கு பூர்வ சொத்துக்கள் நிறையவே இருக்கின்றன; உழைக்கும், எப்படி வேனும் பணம் சம்பாதிக்க வாமென்று நம்பிக்கையு அவளை விட்டுப் போகாது. தெருவிற் காலடியாய் விட்டது. அவளுக்கு அப்போது முப்பது வயதுக்கு மேலாக வில்லை. அதற்குள்ளே குழந்தைகளின் தொல்லை வலியாலும், கணவனின் வாய் வலியாலும், தாய் தந்தையரின் நோய் வலியாலும், வாதனைத் தொல்லையின் இளமை வலியாலும், ஒரு மஹாலக்ஷ்மியம் மனத் துயர் பெருகி நிலை எல்லாம் அன்னைத் தாய போல் தலைமுதுகு கூனிக் குறுகி, மிகவும் மெலிந்து; கன்னங்கள் ஒட்டிக் கண்கள் குழி விழுந்த முகம் அடைந்து திரை கொண்டு, இளமையிலே பாராட்டிய இலக்ஷண ரூபமுடையாள் மேக நோய் கொண்டு, முகத்திலும் முதுகிலும் தோட்டங்களும் பார்த்து மேகப் படைக்கு ஜாடையாய் விளங்கினாள்.

இப்படி வறுமையில் ஒரு மாதம் மாதந் தோறும், வானம் மை போல் இருண்டு குளிர்ந்து நாலைந்து நாளையும் கொண்டேயிருக்கும் மழைப் பட வில்லை. கிராமத்து எல்லாரும் தத்தம் வீடுகளுக்குள்ளே பதுங்கிக் கிடந்தார்கள். வெளியே பெருமழையும் ஆனைக் காற்றும் மிகவும் உக்கிரமாக வீசத் தொடங்கின. இரண்டு ஆனைத்தக் கொடு முன்று உலகம் தகர்த்து [illegible] வைக்கச் செய்வன போன்று இடி யோசைகள் செவிப் பட்டனம் மாலிகள் ஒழிந்து வரும் நிலை கேட்டது. தோப்புகளெல்லாம் ஆனை போரும் நிலை மாறுகிறது. பக்கத்துக் குன்றுகள் ஒன்றும் கொண்டு போகிறது சிதறுவன போன்று ஓசை தோன்றிற்று.

அக்காலத்தில் தத்தம் வீடுகளுக்குள்ளே பதுங்கி மனிதர்கள் இனி நம்முடன் உலகம் முழுதும் போய் விட்டதென்று திகில் மனதில் நிச்சயம் பற்றிக் கொண்டார்கள். குழந்தைகளெல்லாம் பய மிகுதியால் ஓோ ஓோ என் றலறின. மாதர்கள் புலம்பினார். ஆண் மக்கள் வம்பினார். ஆனைக் காற்றின் அப்பு மிகுதிப் பட்டது.

இப்படி மழைக்காலையில் பூகம்பம் தொடங்கிற்று. அந்த அக்கிராமத்திலுள்ள வீடுகளெல்லாம் பழைய வீடுகள். அத்தனை வீடுகளும் இடிந்து போயின. அத்தனை ஜனங்களும் மடிந்து போயினர்.

மஹாலக்ஷ்மியம் வீட்டுக்கு [illegible] (வாயிற் புறத்தில் வருந்தி) யொன்று மாத்திரம் விழ வில்லை. வீட்டு இடிபாட்டில் அகப்பட்டு கிழவர், கிழவி, மஹாலக்ஷ்மியம், அவளுடைய ஐந்து பெண் குழந்தைகள் எல்லாரும் மாண்டு விடவருந்து, அவர்கள் அத்தனை பேரும் மண்ணுக்கு இரையாகக் கிடந்தனர். வாயிற் குச்சிலில் ஏழலு வேதனையால் வருந்தி, மஹாலக்ஷ்மியம்முடைய மகளும் அவளுக்குத் துணையாக அவளுடைய விதவைத் தங்கையும் பிழைத்தனர்.

இரவு சுமார் ஒரு மணிக்குத் தொடங்கிய ஆனைக் காற்றும் மழையும் காலை நான்கு மணி சுமாருக்கு பூகம்பத்துடன் முடிவு பெற்றனம். அரை மணி நேரத்துக் கெல்லாம் உலகம் அமைதி பெற்று விட்டது. மறு நாள் பொழுது விடிந்தது. விதவைத் தங்கை — அவள் பெயர் விசாலாக்ஷி — வெளியே வந்து பார்த்தாள். எல்லா வீடுகளும் விழுந்து கிடந்தன. எங்கும் பிணங்கள், மிருக பக்ஷிகளின் உடம்புகளும் சிதைவுக் கூடாக விழுந்து கிடந்தன.

முதற் காட்சியும் அவள் பார்க்க நேர வில்லை. காற்றினும் மழையினும் மோ துண்டு வீதியில் வந்து கிடந்த பிணங்களை மாத்திரமே அவள் கண்டாள். இடிந்த வீடுகளுக்குள்ளே செத்துக் கிடக்கும் ஜனங்களை அவள் காண வில்லை. என்றாலும் தன் வீட்டிலே எல்லாரும் செத்து அவளுக்குத் தெரியு மாதலால், மற்ற வீடுகளிலும் அப்படியே நடந்திருக்க வேண்டுமென்றும், அது கொண்டே தெருவில் ஆட்களைக் காண வில்லையென்றும் அவள் ஊகித்துக் கொண்டாள். அப்பொழுது மீளவும் அவளுடைய மனதில் ஒன்று பயங்கரமான இருள் நிகழ்ந்து பயங்கரமான செய்திகள் நினைப்பு வாயின. பூகம்பம் தோன்றின புடனே மஹாலக்ஷ்மியுடைய பிதா வாகிய கிழவர்:- "ஜனங்களே, பூமி ஆடுகிறதே? நாமெல்லோரும் வாயிற் புறத்து குச்சிலுக்குப் போய் விடுவோம். அது தான் [illegible] இடம்." என்ன அங்கே கொண்டு வருவதற்குள்" என்று அலறினார். இந்தச் சத்தம் மாத்திரம், விசாலாக்ஷியின் செவியில் பட்டது. அப்புறம் நடந்த பேச் சொன்றும் அவள் செவியில் படவில்லை. வாயிற் குச்சிலுக்குள் வெளியே நின்ற வழியாகத் தான் புகலாம் வில்லை. வாயிற் குச்சிலுக்குள் வெளியே நின்ற வழியாகத் தான் புகலாம். எனினும் வீட்டுக்குள் ளிருந்து படியே அங்கு வர வழியில்லை. என்றாலும்

ஒரு நாளும் பொருந்து வழியாக அத்தில். சிறிய முதல் பெரோலம் மாத்திரம் புயற்காற்று வெள்ளையும் மிஞ்சி அவளுடைய செவியிற் பட்டது. ஆனால் அப்பொழுது அவளின் குச்சிலுக்குள் வருவது மாத்திரம் சாத்திய மில்லை யென்பதை அவள் உடனே யோசித்துக் கொண்டாள். ஏனென்றால் உள்ளே பிரசவத்தின் வீட்டு வாயிற் கதவைத் திறந்தான் போ, திண்ணையா லேறி அதன் வழியாகக் குச்சிலுக்குள் வர வேண்டும்? வாயிற் கதவைத் திறந்த மாத்திரத்திலே ஸப்த மேகங்களும், ஊழிக் காற்றும் வீட்டுக்குள் புகுந்து விடு மன்றோ? ஆதலால், அவர்களின் வெளியேற வழியில்லை யென்று தீர்மானித்துக் கொண்டாள். ஒரு திண்டு அறைக்குள்ளில் சிறு ஒன்று. உள்ளே எல்லாம் இருந்து வருகிற ஓசையும், அதி விரைந்தோ எல்லாம் அடி மடிய பேரொலியும் அவள் செவியிற் பட்டன. வெகு நேரம் காத்திருக்க என்று நிச்சயித்துக் கொண்டாள். திரும்பி குச்சிலுக்குள் வர மென்று அவள் மிகவும் ஏதோ பார்த்தாள். அது வழி யில்லை. அதற்குள்ளே புயற்பம் நின்று போய் விட்டது. சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் புயற்காற்றும் மழையும் அடங்கிப் போயின.

இச் செய்திகளை யெல்லாம் என்ன ஏட்டில் கண்டு விசாலாக்ஷி தன்னைச் சூழ இருந்து [struck] இடிக்கும் வீடுகளையும் பெயர்ந்து கிடக்கும் மரங்களையும் பார்த்து [struck] – திண்ணையாலே, குச்சிலுக்குள் இருந்து "ஓவா!" "ஓவா!" என்று சத்தம் வந்தது. உள்ளே போய்ப் பார்த்தாள். அண்ணனின் மனைவியாகிய கோமதி ஒரு பெண் குழந்தை பெற்றிருந்தாள். அதற்கு விசாலாக்ஷி வேண்டிய சிகிச்சைகளெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கையில் கோமதிக்கு ஜுரம் அதிகப்பட்டு விட்டது. அவள் சாகும் போது, – "விசாலாக்ஷி! விசாலாக்ஷி! நான் இரண்டு நிமிஷங்களுக்கு மேல் உயிருடனிருக்க மாட்டேன். என் பிராணன் போகுமுன்னர் உன்னிடம் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விட்டுப் போகிறேன். அதை உன் பிராணன் உள்ள வரை மறந்து போகாதே! முதலாவது, நீ விவாகம் செய்து கொள். விதவா விவாகம் செய்யத் தக்கது. ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே சமமாக நீதிப் படுகிறார்கள். ஆதலால் ஆண்களுக்குப் பெண்கள் அடிமைகளாய், ஆண்களுக்குப் பெண்கள் அஞ்சி உயிருள்ள வரை வருந்தி வருந்தி மடிய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதலால் நீ ஆண்களின் தொடுத்தவை, நிற்கும் சேர்த்தனையான அநேக சாஸ்திரங்களைக் கிழித்துக் குப்பையிலே போட்டு விட்டு, ஜாதியைத் துடன் சென்னைப் பட்டணத்துக்குப் போய் அங்கு கைம்பெண் விவாகத்துக்கு உதவி செய்யும் சபையாரைக் கண்டு பேசி, அவர்களின் மேலான நல்ல மாப்பிள்ளையைத் தேடி வாழ்க்கைப் படு. இரண்டாவது நீ உள்ள வரை என் குழந்தையைக் காப்பாற்று. அதற்கு சந்திரிகை என்று பெயர் வை." என்றாள்.

விசாலாக்ஷி "சரி" என்றாள்.

கோமதியின் உயிர் பர லோகஞ் சென்று விட்டது.

(முதல் அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

ஓம் சக்தி

இரண்டாம் அத்யாயம்.

விசாலாக்ஷிக்கு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் செய்த உதவி.

சென்ற அத்யாயத்தில் கூறிய செய்திகள் நிகழ்ந்து சில வாரம் சென்று வருஷப் [illegible] னாயினும் 1904-ம் வருஷத்தின் இறுதி நடை பெற்றது. அப்போது சென்னை பட்டணத்தில் "சுதேசமித்திரன்" பத்திராதிபராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் சில தினங்களுக்கப்பால் பம்பாயில் நடை பெறப் போகிற "காங்கிரஸ்" என்ற பாரத ஜன ஸபைக்கு ஒரு பிரதிநிதியாகச் செல்ல வேண்டுமென்ற கருத்துடன் யாத்திரைக்கு வேண்டிய உடுப்புகள், தின் பண்டங்கள் முதலியன தயார் செய்து கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் திருவல்லிக்கேணி வீரராகவ முதலி தெருவில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் வாஸம் செய்து வந்தார். அவருக்குக் கொடிய ரோக மொன்றினால் உடம் பெல்லாம், முக மெல்லாம் சிதைந்து, புண் பட்டிருந்தது. இருந்தாலும் மிக உற்சாகத்துடன் அவர் தேசப் பொதுக் காரியங்களை நடத்தி வந்தார். 1904 டிஸம்பர் மாதத் தொடக்கத்திலே ஒரு நாட் காலையில் அவர் தம் வீட்டு வெளியறையிலே தம் முடைய விஸ்தாரமான புஸ்தக சாலையினருகே ஒரு சாய்வு நாற்காலியின் மீது சாய்ந்து கொண்டு பத்திரிகை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் முன்னே ஒரு ஸௌமங்கலிப் பெண் — அவருடைய இளைய மகள் — ஒரு ப்ரமாண்டமான ஊறுகாய்ப் பரணியைக் கொண்டு வைத்தாள்.

"அதில் என்னம்மா, வைத்திருக்கிறது?" என்று அய்யர் கேட்டார்.

"நெய்யிலே பொரித்த எலுமிச்சங்காய் ஊறுகாய். நல்ல காரம் போட்டது." என்று மகள் சொன்னாள்.

"இதை யெல்லாம் எப்படிச் சுமந்து கொண்டு போகப் போகிறேனோ? அந்த வேலைக்காரனோ பெரிய முரட்டு முண்டம்" என்று அய்யர் முணுமுணுத்தார். [illegible] என்று மகள் [illegible] மேஜையை விட்டுச் [illegible] திரும்பி வந்து:— "அப்பா, வாயிலிலே ஒரு பிராமண விதவை ஒரு குழந்தையுடன் வந்திருக்கிறாள். ஏதோ அவசர காரிய நிமித்தமாக உம்மை உடனே பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறாள்" என்றாள்.

"அவளுக்கு எத்தனை வயதிருக்கும்?" என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் கேட்டார்.

"இருபது வயதிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது" என்று மகள் சொன்னாள்.

"சரி. ஒரு நாற்காலியைக் கொணர்ந்து என் எதிரே போடு. அந்தப் பெண்ணை வரச் சொல்" என்று அய்யர் சொன்னார்.

மகள் அங்ஙனமே ஒரு நாற்காலி எடுத்துக் கொண்டு வந்து அவரெதிரே போட்டாள். அப்பால் வெளியே சென்றாள். சில க்ஷணங்களுக்குள்ளே, தம் முடைய குழந்தை சந்திரிகையுடன் அந்த மேஜைக்கு வந்து விசாலாக்ஷி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யருக்கெதிரே போட்டிருந்த நாற்காலியின் மேல் உட்கார்ந்தாள். எந்த விசாலாக்ஷி? சென்ற அத்யாயத்தில் புதுப்பட்டியிலே [illegible] விசாலாக்ஷி

[illegible]

[illegible]

[illegible] சாற்றினாள்.

"என்ன உன் பெயர்?" என்று அய்யர் கேட்டார்.

"[illegible] வேளாண் குடி [illegible]
கிராமம்" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"ஓஹோஹோ! [illegible] வேளாளர்க்குள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
வேளாண் குடி தானோ?" என்று அய்யர் கேட்டார்.

விசாலாக்ஷி "ஆம்" என்றாள்.

"நீ பார்ப்பதற்கு [illegible] உடைய [illegible]
இருக்கிறாயே. உனக்கு இந்தக் கைம்பெண் நிலைமை நேர்ந்து எத்தனை
காலமாயிற்று?" என்று அய்யர் கேட்டார்.

"பதினைந்து வருஷங்களாயின" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"உனக்கு இப்போது எத்தனை வயது?" என்று அய்யர் கேட்டார்.

"இருபத்தைந்து" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"பத்து வயதில், மணப் பருவத்தில், விதவையாய் விட்டாயா?" என்று அய்யர்
கேட்டார்.

"ஆம்" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

அதைக் கேட்டவுடனே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர்
[illegible] யாது?" என்று
விசாலாக்ஷியை நோக்கி: "[illegible]
கேட்டார்.

"[illegible]
[illegible]
[illegible] இருக்கும்."
[illegible]

"இந்தத் தொழில் எது?" என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் கேட்டார்.

[illegible]

"இது என் தொழில் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"[illegible] என்ன செய்கிறாய்?"
என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் கேட்டார்.

"[illegible]" என்றாள்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் உடனே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

"சரி; அப்பா; நீ போய் வா" என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் சொன்னார்.

அப்போது விசாலாக்ஷி சொல்லுகிறாள்:- "ஐயா, நான் தங்களைப் பிரார்த்தனை யாக [illegible] உங்க ளிடம் பணம் வாங்க ஆசைப்பட்டேன். ஆனாலும், நான் இங்கு வந்தது உங்க ளிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு போவதற்கு அல்ல. [illegible] நாங்கள் மறக்கக் கூடாது. ~~[illegible]~~ சொல்லவே வேண்டி உங்க ளிடம் வந்தேன்" என்றாள்.

அது கேட்டு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர்:- "அந்தக் காரியம் என்னால் செய்து கொடுக்க முடியாது" என்றார்.

"தங்களைத் தவிர எனக்கு வேறு புகலு இல்லை" என்று விசாலாக்ஷி வாய் புலம்பினாள்.

"என்னால் ஸாத்திய மில்லையே! நான் என்ன செய்வேன்?" என்றார் அய்யர்.

"நீங்கள் தயவு வைத்தால் ஸாத்தியப் படும்" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"உன் னிடம் நல் லெண்ணம் இல்லாம லா, நீ கேட்காம லே உனக்கு நானே போய் கொடுத்தேன்?" என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் கேட்டார்.

"அவ்வளவு தயவு போதாது. இன்னும் அதிக தயவு செலுத்த வேண்டும்" என்று விசாலாக்ஷி மன்றாடினாள்.

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் சிறிது நேரம் யோசித்தார். சில கணங்களுக்கு அப்பால் விசாலாக்ஷியை நோக்கிச் சொல்லுகிறார்:- "ராஜமகேந்திரபுரத்தில் என்னுடைய ஸ்நேகிதர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவருடைய பெயர் வீரேசலிங்கம் பந்துலு. அவர் விதவைகளுக்கு விவாகம் செய்து வைப்பதில் மிகவும் சிரத்தையுடன் உழைத்து வருகிறார். உன் வசம் ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுக்கிறேன். அதை அவரிடத்தில் கொண்டு கொடு. அவர் உனக்கு வேண்டிய ஸௌகரியம் செய்து கொடுப்பார்." என்றார். "சரி" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

உடனே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் தம்முடைய மேஜையின் மேல் வைத்திருந்த மணியை அடிக்கிறார். [illegible] அவருடைய மகள் வந்து: "என்ன வேண்டும் அப்பா?" என்று கேட்டாள்.

"அந்த வேலைக்காரப் பயல் இன்னும் வர வில்லையோ?" என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் கேட்கிறார்.

"அவன் பட்டணத்துக்குப் போயிருக்கிறான்; இனி அவன் [illegible] போய் மருந்து வாங்கிக் கொண்டு வர [illegible] உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்றாள்.

"என்னுடைய ~~[illegible]~~ மேஜை மேலே பேனா, மைக்கூடு [illegible] இருக்கிறது. [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ஒரு காகிதமும் ஒரு உறையும் கொண்டு வா." என்று ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் சொன்னார்.

அவர் வேண்டிய சாமான்களை யெல்லாம் மகள் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் ஒரு கடிதம் எழுதி உறையில் போட்டு, ஒட்டிக் கொண்டு அதை மகளிடம் ~~[illegible]~~ கொடுத்து "உறையை சரியாக ஒட்டிக் கொண்டு வா." என்றார். அவள் அதை ஒட்டிக் கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அய்யர் [illegible] ~~[illegible]~~ விசாலாக்ஷியை நோக்கி:- "உனக்கு தெலுங்கு தெரியுமா?" என்று கேட்டார். "தெரியும்" என்றாள் விசாலாக்ஷி. "எவ்விடம் படித்தாய்?" என்று அய்யர் கேட்டார்.

~~[illegible]~~ "எங்க ~~[illegible]~~ ஊரில் [illegible] வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டில் தெலுங்கப் பிராமண ரொருவர் இருந்தார். நான் சிறு குழந்தைப் பருவ முதலாக லே அந்தக் குடும்பத்தாருடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகிக் கொண்டு வந்தது பற்றி எனக்குத் தெலுங்கு பாஷை தெலுங்கர்களைப் போல வே பேச வரும்." என்றாள்.

"சரி. உனக்கு ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] மனமகிழ்ச்சியுடன் விவாகம் நடைபெறும்.

பிள்கள் தம்பதிக ளிருவரும் நெடுங் காலம் இன் புற்று வாழக் கடவீர் என்று சொல்ல, ஐயர் அவரிடம் கையெழுத்தைக் கொடுத்தார். அவர் அக் கடிதத்தை வாங்கிக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு மடியில் வைத்துக் கட்டிக் கொண்டார். பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயரை நோக்கி சாஷ்டாங்க மாக நமஸ்காரம் பண்ணி விட்டு அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு குழந்தையைத் அணைத்து ~~தூக்கி இடுப்பில் வைத்துக்~~ கொண்டு சென்றனர். அக் குழந்தையும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயரை நோக்கி புன் னகை செய்த வண்ணமே போயிற்று. ~~[illegible]~~

~~மூன்றாம் [illegible] முற்றிற்று~~

இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

III

விசாலாக்ஷியின் ~~[illegible]~~ [illegible]

ராஜமகேந்திர புரத்தில் விசேஷலிங்கம் பந்துலு வீட்டைத் தேடிப் போய் விசாலாக்ஷி வந்தடைந்தாள். அவள் அங் கிருக்கு மென்றும் அவளுக்கு வந்த நோட்டு முதல் நாள் தான் புறப் பட்டுச் சென்னைப் பட்டணத்துக்குப் போனா ரென்றும் தெரிய வருகிறது. சென்னை எழும்பூரில் பண்டித விசேஷலிங்கம் பந்துலு ஒரு தனி வீட்டில் தம் மனைவி யுடன் வந்து ~~இருந்தார்~~ தங்கி யிருந்தார்.

விசாலாக்ஷி சென்னைப் பட்டணத்திற்கு வந்து, எழும்பூரில் அவர் இருக்கும் வீட்டிற்குப் போனாள். உள்ளே அவர் மாத்திரம் நாற்காலி மேஜை போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு ஏதோ ஒரு [illegible] எழுதிக் கொண் டிருந்தார்.

விசாலாக்ஷி அவரை நமஸ்காரம் பண்ணினாள். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயரிடமிருந்து தான் வாங்கிக் கொண்டு வந்த கடிதத்தைக் கொடுத்தாள். விசேஷலிங்கம் பந்துலு தன் எதிரே யிருந்த நாற்காலியின் மீது விசாலாக்ஷியை உட்காரச் சொன்னார். அவள் தன் மடியில் கடிதங்களை வைத்துக் கொண்டு அந் நாற்காலியின் மீ துட்கார்ந்தாள். விசேஷலிங்கம் பந்துலு அவள் கொண்டு வந்த கடிதம் முழுவதையும் வாசித்துப் பார்த்து விட்டு அவளை நோக்கி: "[illegible] வயசு?" என்று தெலுங்கில் கேட்டார். ~~அவள் "[illegible]"~~ அவள் "பதஹாரு" என்று தெலுங்கில் (மறு மொழி) சொன்னாள்.

"ஏமி தெலுகு வச்சுனா?" என்று விசேஷலிங்கம் பந்துலு கேட்டார்.

"அவுனு. சால பாக வச்சுனு" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

இங்கு ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~ வாசிப்போர்களே பலருக்குத் தெலுங்கு பாஷை தெரியாதிருக்க வழி யுண்டு யாதலால் அப் பேச்சுக்களைத் தெலுங்கில் நடை பெற்ற ஸம்பாஷணையை நான் ~~[illegible]~~ தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தருகிறேன்.

"உனக்குத் தாய் தந்தையர் இருக்கிறார்களா?" என்று விசேஷலிங்கம் பந்துலு கேட்டார்.

"இல்லை" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

"அண்ணன், தம்பி, அக்காள், தங்கை—?"

"எனக்கு யாருமே இல்லை. ~~[illegible]~~ அதாவது, ~~என் [illegible]~~ என்னுடைய விவாகத்தின் போதும் எங்களைப் பார்க்கக் கூடிய பந்துக்கள் யாருமில்லை. அப்படியே யாராவது இருந்த போதிலும் நான் இப் போது விவாகம் செய்து கொள்ளப் போவதினின்றும் அவர்கள் என்னை ~~[illegible]~~ ஜாதியிலிருந்து புறம்பாக்கி விடுவார்கள்" என் ~~று~~ விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

8

"உனக்கு என்னென்ன பாஷைகள் தெரியும்?" என்று வீரேசலிங்கம் பந்துலு கேட்டார்.

"எனக்குத் தமிழ் தெரியும். தெலுங்கு தெரியும். ~~[illegible]~~ இன்றுகூட கொஞ்சம் பாஷையும் எழுதவும் வாசிக்கவும் பேசவும் தெரியும்" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"இங்கிலீஷ் தெரியுமா?" என்று பந்துலு கேட்டார்.

"தெரியாது" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

"கொஞ்சம் கூட?" என்று கேட்டார்

"கொஞ்சங் கூடத் தெரியாது" என்றாள்.

"சங்கீதம் தெரியுமா?" என்று பந்துலு கேட்டார்.

"~~[illegible]~~" எனக்கு நல்ல தொண்டை. என் பாட்டை எவரும் நல்ல பாட்டென்று என் காதுபடச் சொல்வார்கள்." என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"வீணை, பிடில், ஹார்மோனியம் — ஏதேனும் வாத்தியம் வாசிப்பாயா?" என்று பந்துலு கேட்டார்.

"ஒரு வாத்தியமும் நான் பழகவில்லை" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

"நான் கேட்டால் பாடுவாயா?" என்று பந்துலு கேட்டார்.

"நான் கொஞ்சங் கூடத் தயங்க மாட்டேன்" என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

"எங்கே ஏதேனும் ஒரு பாட்டுப் பாடிக் காட்டு, பார்ப்போம்" என்று பந்துலு கேட்டார்.

அந்த சமயத்தில் சமையலறைக்குள் ஏதோ வேலை செய்து கொண்டிருந்தவளாகிய வீரேசலிங்கம் பந்துலுவின் கிழ மனைவி உள்ளே யிருந்து இவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு கூடத்துக்கு வந்து ஒரு நாற்காலியின் மீது உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவளைக் கண்டவுடன் விசாலாக்ஷி எழுந்து நமஸ்காரம் பண்ணினாள். அவள் ஆசீர்வாதம் கூறி விட்டுக் கையை நீட்டி விசாலாக்ஷியின் கையிலிருந்த குழந்தையை வாங்கித் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டாள். குழந்தை வீரிட்டு அழத் தொடங்கிற்று.

"என்னிடம் கொடு. நான் அழாதபடி வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று பந்துலு சொன்னார். அவள் அக் குழந்தையைத் தன் கணவனிடம் கொடுத்தாள். அவர் மடிக்குப் போனவுடனே குழந்தையாகிய சந்திரிகை அழுகையை நிறுத்தி விட்டு [illegible] பார்த்து புன்னகை செய்யத் தொடங்கிற்று.

"கிழவருக்கு வேறொன்றும் தெரியா விட்டாலும், குழந்தைகளை அழாதபடி வைத்துக் கொள்வதில் மிகவும் ஸமர்த்தர்" என்றாள் கிழவி.

"ஆமாம்! எனக்கென்ன தெரியும்? படிப்புத் தெரியுமா, கிழவா? நீ தான் ஸகல கலா பண்டிதை" என்று சொல்லி வீரேசலிங்கம் பந்துலு நகைத்தார்.

அப்பால் வீரேசலிங்கம் பந்துலு தமக்கு ஸ்ரீ. சுப்பிரமணிய அய்யர் எழுதிய கடிதத்தில் கண்டபடி விசாலாக்ஷியின் வரலாற்றை யெல்லாம் வாசித்துக் காட்டினார்.

அவருடைய மனைவி இதைக் கேட்டு:— "சென்ற வாரம் தங்களைப் பார்க்கும் பொருட்டுச் சென்னப் பட்டணத்திலிருந்து ஒரு அய்யங்கார் வந்திருந்தா ரன்றோ? அவர் தமக்கு ஒரு விதவைப் பெண் பார்த்து விவாகம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று தங்களை வேண்டினா ரன்றோ? அவருக்கு இந்தப் பெண்ணைக் கொடுக்கலாம். [illegible] புருஷன். இவள் [illegible] யாருக்குத் தெரியும்? [illegible] இருக்கிறானோ?" என்று வினவினாள்.

அப்போது வீரேசலிங்கம் பந்துலு:— "அந்த விஷயம் உனக்குச் சொல்லத் தவறிவிட்டேனோ? இதோ சொல்லுகிறேன் கேள். ~~[illegible]~~ இவளுக்குப் பத்தாம் வயதிலே அந்தப் புருஷன் இறந்து போனான். அவன் இறந்து போய் இப்போது மூன்று வருஷங்களாயின" என்றார்.

"சரி; அப்படியானால் அந்த ~~[illegible]~~ [illegible] யாதோர் ஆக்ஷேபமின்றி இவளை மணம் புரிந்து கொள்வார். அவர் புருஷனுடன் கூடி வாழும்படியாகாமல், சின்னப் பருவத்திலே தாலியறுத்த பெண் தமக்கு வேண்டுமென்று அவர் சொன்னா ரன்றோ?" என்று கிழவி கேட்டாள்.

"ஆம். இவள் தான் அவர் விரும்பிய லக்ஷணங்க ளெல்லாம் பொருந்திய மாது. நீ சொல்லுவது [illegible] இருக்கிறாள். இவளை அவர் அவசியம் மணம் புரிந்து கொள்வார். [illegible] முன்பே நான் இந்தக் கடிதத்தை வாசித்துப் பார்த்த மாத்திரத்திலே கோபாலய்யங்காரை நினைத்தேன். ஆனால் இந்தப் பெண் அவரை மணம் புரிந்து கொள்ள உடம்படுவாளோ என்பது தான் ஸந்தேகம்" என்று பந்துலு சொன்னார்.

இதைக் கேட்ட வுடனே கிழவி :- "ஏன்? அவ னிடத்தில் என்ன குற்றம் கண்டீர்? ஏகமிச்சம் படிப்பு போலவே தீரம்; ராஜ பார்வை; பத்து புஸ்தகங்கள்; அதற்கு மேல்; ஒரு மயிர் கூட நரை யில்லை; நல்ல வாலிப பருவம்; டெப்டி-கலெக்டர் உத்யோகம் பண்ணுகிறான். எத்தனை கோடி தவம் பண்ணினியோ, ~~அவளுக்கு~~ ~~...~~ இவனுக்கு அகப்பட்ட புருஷன் கிடைக்க வேண்டும்." ~~அவள்~~ என்றாள்.

அப்போது வீரேசலிங்கம் பந்துலு :- "அந்த கோபாலய்யங்கார் நீ சொன்ன லக்ஷணங்க ளெல்லாம் உடையவ னென்பது மெய்யே. ஆனால் சாராயம் குடிக்கிறான். மாம்ஸ போஜனம் பண்ணுகிறான். ~~...~~ கட்டுடையார் வே றென்ன நல்லக்ஷணங்க ளுடையவ னாக இருந்தாலும் அவனை வரைவில் இழந்து விடுவார்கள். அவர்களுடைய சொல்ல முடி பதிவிரதம் வாழ்வை அழித்து போய் விடும்" என்றார்.

இது கேட்டு விசாலாக்ஷி :- "சரி. அவர் என்ன பாவம் செய்து கொண்டாலும் படி ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அவருடைய கெட்ட குணங்களை யெல்லாம் நான் மாற்றி விடுகிறேன்" என்றாள்.

"குடி வழக்கத்தை மாற்ற பிரம்ம தேவனாலே கூட முடியாது" என்று வீரேசலிங்கம் பந்துலு சொன்னார்.

அதற்கு விசாலாக்ஷி :- "என்னால் முடியும். ஸாவித்ரி தன் கணவனை யம னுலகத்தி லிருந்து மீட்டுக் கொண்டு வர வில்லையா? பெண்களுடைய அன்புக்கு ஸாத்யப் படாதது யாதொன்று மில்லை. நான் அவருடைய மாம்ஸ போஜன ~~...~~ வழக்கத்தை உடனே யா நிறுத்து விடுவேன். குடி வழக்கத்தை ஒரு இரண்டு வருஷங்களில் நிறுத்தி வைப்பேன். மற்ற நிறுத்தி விட வேண்டும். அது வழக்கத்தை ஒரு நாளும் நிறுத்த முடியாவிட்டாலும் ... நல்ல லக்ஷணங்க ளெல்லாம் அவரிடம் இல்லாமல் இருப்பதால் இல்லை. ஆனால் லக்ஷணங்க ளெல்லாம் அவ ரிடம் இருப்பது போல் தோன்றும் நான் அவரை மணம் புரிந்து கொள்ள இஷ்டப் பட்டிருக்கிறேன்" என்றாள்.

இது கேட்டு வீரேசலிங்கம் பந்துலு :- "சரி. பாட்டுப் பாடத் தெரியுமென்றாயே? ஏதேனும் கீர்த்தனம் பாடு; கேட்போம்" என்றார்.

"சுருதிக்குத் தம்பூர் இருக்கிறதா?" என்று விசாலாக்ஷி கேட்டாள்.

"ஹார்மோனியம் இருக்கிறது" என்று சொல்லி ~~...~~ வீரேசலிங்கம் பந்துலு தானே உள்ளே போய் ஒரு சேர்த்தியான, சிறிய, அழகிய ஹார்மோனியப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விசாலாக்ஷியிடம் கொடுத்தார்.

பெட்டியை மடி மீது வைத்து விசாலாக்ஷி முதல் கட்டை சுருதி வைத்துக் கொண்டு மிகவும் சன்னமான, அழகான குரலில் தியாகய்யர் செய்த "மாரு பல்குகுண்டெ வேமிரா" (முதுமொழி சொல்ல திரும்ப ஏன் ?) என்று தெலுங்குக் கீர்த்தனையைப் | பாடினாள். தோடி ராகத்தில் நாலும் போட்டாள்.

அப்போது அந்த வீட்டு வாசலில் ஒரு மோட்டார் வண்டி வந்து நின்றது ~~...~~ சத்தம் கேட்டது. சேவக னொருவன் ஒரு சீட்டைக் கொண்டு வந்து வீரேசலிங்கம் பந்துலு வினிடம் கொடுத்தான். அதைப் பார்த்த வுடனே வீரேசலிங்கம் பந்துலு எழுந்து நின்றார். ~~...~~ தன் கையால் வருந்தி இருந்தது. சந்திரிகையை விசாலாக்ஷியிடம் நீட்டினார். அவள் கைக் குழந்தையின் பல வண்ணங்களுடன் அநுபவமில்லாமல் பாடி முடித்த மறுபடி "மாரு பல்க" என்று பல்லவியை யெடுத்துத் திருவாய் மலர்ந்தாள்.

வீரேசலிங்கம் பந்துலு குழந்தையை நீட்டின வுடனே விசாலாக்ஷி தன் கையால் வாங்கி ஹார்மோனியப் பெட்டியைக் கீழே வைத்து விட்டு எழுந்து நின்று குழந்தையைக் கையால் வாங்கிக் கொண்டாள்.

"என்ன விசேஷம்? யார் வந்திருக்கிறார்கள்?" என்று பந்துலுவை நோக்கி அவருடைய மனைவி கேட்டாள்.

"கோபாலய்யங்காரே வந்து விட்டார். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது" என்று சொல்லி வீரேசலிங்கம் பந்துலு மேல் வேஷ்டியை எடுத்துப் போர்த்துக் கொண்டு, வெளியே சென்றார்.

இவர் | வெளியே போன வுடன் கிழவி விசாலாக்ஷியை நோக்கி :- "அவர் இங்கே வந்தால் நமக் குள்ளே பேசிக் கொண் டிருப்பார்கள். நாம் சமையலறைக்குப் போய் விடுவோம். இன்று பகலில் கோபாலய்யங்கார் இங்கே யே போஜனம் பண்ணுவார். அவர் பந்துலுவைப் பார்க்க வந்தால் ஒரு வேளை ஆஹாரம் இங்கு செய்யாமல் போவது வழக்க மில்லை. மேலும், இப்போது அவருக்கு ஜாக் காலம். ஆதலால் நாம் விருந்துக் கழித்தால் மறுத்துச் செல்ல வேண்டிய தேது இராது. நீயும் இங்கேயே இரு. நானிருக்கப் போகலாம். பந்துலுவுக்கும் எனக்கும் மாத்திர மென்று ஒரு ரஸம், அன்னம், சட்னி, அப்பளம் ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ பண்ணி வைக்கக் ~~...~~ கருதி யிருந்தேன். இப்போது விருந்து வந்து விட்டது. தோட்டத்தி லிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வந்த வெண்டைக்காய் புடலங்காயும் நிறைய மிஞ்சிக் கிடக்கின்றன. வெண்டைக்காய் ஸாம்பார்; தேங்காய் சட்னி; வாழைக்காய் ரஸத்து

புடலங்காயைப் பொரித்தால், வடை, பாயசம் இவைகளும் போதும். அப்பளத்தை நிறையப் பொரித்து வைப்போம். கோப்பையிலிருக்கும் பொரித்த அப்பளத்தில் போட்டு மூடுவோம். சரி. நீ காலையிலே ஸ்நானம் பண்ணி விட்டுத் தான் வந்திருக்கிறாய். குழந்தையை வேலைக்காரி மடியில் கொடுத்தால் விளையாட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருப்பாள். நீ சீக்கிரம் அலம்பி விட்டு என்னுடன் சமையலுக்கு வா." என்றாள்.

வசந்தா "அப்படியே சரி" என்றாள். மாதர் இருவரும் சமையலறைக்குள்ளே புகுந்தனர். வேலைக்காரியும் குழந்தை சந்திரனையும் அழைத்துக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டாள். விசித்திரமான பூந்தோட்டத்தில் மர நிழலில் உட்கார்ந்து பட்சிகளின் விளையாட்டுகளையும் அழகான பாட்டுக்களையும் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

குழந்தை சந்திரனுக்கு வயது இப்போது மூன்று ஆகிறது. எனினும் அது பேசுவது கொச்சைச் சொற்களும் மழலைச் சொற்களும் இல்லாமல் அருத்தம் தெரிந்து பேசுவது போலச் சொல்லும். அந்தக் குழந்தையின் குரல் இனிய குயில் புல்லாங்குழலின் ஓசையைப் போன்றது. குழந்தையின் அழகோ வர்ணிக்க முடியாது. தெய்வ ரூபம்; மன்மதன் இலக்கியம்.

சோலைப் பறவைகளெல்லாம் இக் குழந்தையின் அழகைக் கண்டு மயங்கிக் கூவிக் கொண்டிருந்தன. தங்களைச் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டு வானத்தில் பல வகைக் கிளிகளும், குயில்களும், மயில்களும், நாகணவாய்களும் தங்களுக்குத் தெரிந்த ~~[illegible]~~ நாவல்களில் மிகவும் அழகிய நாவல்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, இக் குழந்தையின் முன்னே வந்து நின்று கொண்டன. வானவெளியில் பலவிதமான சேட்டைகள் பாய்ச்சலிலும், நாட்டியக் கிளியும் மிகவும் ~~[illegible]~~ இக் குழந்தைக்குக் காண்பித்தன.

புன்னகை செய்து கொண்டே சிறு வாயைச் சந்திரன் ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ வானமும், சூரியனும், ஒளியும், மேகங்களும், செடிகளும், கொடிகளும், மலர்களும், ஊர்ந்து பறக்கும் பட்சிகளும் கூடி ஒரு நேரத்தில் விளையாடும் அந்தக் காட்சியாலும், பறவைகளின் ஒலிகளாலும் சந்திரனை மகிழ்வில் போய் விட்டான். ~~[illegible]~~ ஒரு சமயம் அவன் தன்னை மறந்து எழுந்து வானத்தை நோக்கி நின்று இரண்டு கைகளையும் கொட்டிக் கொண்டு குதித்தான். ஒரு சமயம் பட்சிகளின் ஒலிகளை அநுசரித்துத் தானும் கூவினான்.

இவ்வண்ணம் விளையாடுகையில் வேலைக்காரி குழந்தையை நோக்கி: "நீ ஒரு பாட்டுப் பாடு" என்றாள். "அத்தை கற்றுக் கொடுத்த 'நந்தலாலா' பாட்டுப் பாடவா?" என்று சந்திரன் கேட்டான்.

"அந்த அம்மா உனக்குத் தாயில்லையா? அத்தையா?" என்று வேலைக்காரி கேட்டாள். அதற்குச் சந்திரன்: "என் தந்தையும், தாயும் நான் பிறந்தவுடனே ~~[illegible]~~ செத்துப் போய் விட்டார்கள். அத்தை என்னை வளர்க்கிறாள். ~~[illegible]~~ ஒரு ராத்திரி வேளையாம். பூமி அதிர்ந்ததாம். பெய்த காற்று அடித்ததாம். சோனா மழை பெய்ததாம். எங்கள் ஊர் முழுதும், எல்லா வீடுகளும் இடிந்து விழுந்து அந்த ஜனங்களும் செத்துப் போய் விட்டார்களாம். ~~[illegible]~~ என்னுடைய எங்கள் வீடும் இடிந்து விழுந்ததும். அப்பா, தாத்தா, பாட்டி, அக்கா யார் இந்த குழந்தைகள் ஆகிய எல்லாரும் செத்துப் போய் விட்டார்கள். ~~[illegible]~~ அம்மா ~~[illegible]~~ அத்தையும் நானும் குடிசையில் மாத்திரம் பிழைத்து வாழ்வில். அம்மா வயிற்றுக்குள்ளே நான் இருந்தேனாம்.

அப்பால் நான் ~~[illegible]~~ அந்த இராத்திரியிலேயே ~~[illegible]~~ பிறந்தேனாம். நான் பிறந்தவுடனே அம்மா செத்துப் போனாளாம். இது எல்லாம் அத்தை எனக்குச் சொன்னாள். அது முதல் ~~[illegible]~~ எனக்குப் பதிலாய் பாலும் சாதமும் கொடுத்து அத்தை தான் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறாள்." என்று தன் குழந்தைப் பாஷையால் சில மணி நேரத்தில் சொல்லி முடித்தும் அதைக் கேட்டு வேலைக்காரி ~~[illegible]~~ சிரித்து, சிரித்து, ~~[illegible]~~ மகிழ்ந்து, மெல்ல மெல்லப் பேசவதும், இருந்தாலே யமனோடு போராடும் பராக்கிரமும் உடன் சிறைப்பட்டு மாமிச பிண்டம் போல் கிடக்க நினையாது.

இவ்வண்ணம் இந்த அழகிய குழந்தை பேசிக் கொண்டு வருகையால் அதன் வாயினின்றும் இதழ்களினின்றும் பொறி வீசி வெடித்த அன்புச் சுடரையும் அறிவுச் சுடரையும் பணிப் பெண் மிகவும் உற்று நோக்கிக் கவனித்துக் கொண்டு வந்தாள். ~~[illegible]~~ அவள் அதன் அழகில் மயங்கிப் போய் அதை எடுத்து மார் பாரத் தழுவிக் கொண்டு முகத்தோடு முகம் சேர்த்து முத்தமிட்டாள்.

அந்த சமயம் காலை பதினொரு மணி யாகியிருக்கும். வெகு மனங் கமழ்ந்து வீசிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பணிப் பெண் அவனை முத்தமிடும் செய்கையை இருவர் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். அவ்விருவரில் ஒருவர் அவன் மீது காதல் கொண்டார். [முன் கூறிய அத்யாயம் முடிந்தது]

இரண்டாம் அத்தியாயம்

~~வீட்டில்~~ வீரேசலிங்கம் பந்துலு வீட்டில் விருந்து.

மோட்டார் வண்டியை விட்டுக் கீழிறங்கிய கோபாலய்யங்காரைத் தக்க உபசார ~~வார்த்தைகளுடன் கை கொடுத்து அழைத்து வந்து~~ வந்து வீரேசலிங்கம் பந்துலு ~~வீட்டுக்குள் அழைத்துப் போய் நாற்காலியில் உட்கார்த்தி~~ ஆதரவுடன் வரவேற்று உள்ளே அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். விசாலமான கூடத்தில் ஒரு பெரிய வெல்வெட் ஸோபா நாற்காலி காணப்படும். அதில் உட்கார்ந்த கோபாலய்யங்காரர் "ஹா" என்று பெருமூச்சு விட்டுச் சாய்வு நாற்காலியின் மீது சாய்ந்து கொண்டார். அவரிடம் வீரேசலிங்கம் பந்துலு ஒரு வெற்றிலைத் தட்டு நிறைய வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு வாசனைத் திரவியங்களுடன் கொண்டு வைத்தார். அது முழுவதையும் அய்யங்கார் ~~அவர்~~ மென்று மென்று முக்கால் மணி நேரத்தில் காலி பண்ணி விட்டார்.

~~பிறகு~~ அப்பால் பந்துலு அவரிடம் ஒரு தெலுங்குப் பத்திரிகையை நீட்டினார். அவர் அதை ஆதி முதல் அந்தம் வரை — விளம்பரங்கள் கூட விடாமல் ஒரு வரி கூட மிச்சமில்லாமல் வாசித்து முடித்தார். கோபாலய்யங்கார் இங்கிலீஷ், ஸம்ஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு இரண்டு பாஷைகளிலும் உயர்ந்த பாண்டித்யமுடையவர். இவர் தெலுங்கு ஜில்லாக்களில் சில வருஷங்களில் வேலை பார்த்த ஸமயத்தில் ~~அங்கு~~ தெலுங்கு பாஷையை ~~நன்றாக~~ தம் தாய் மொழிக்கு நிகராகப் பயின்று கொண்டார்.

இவர் பத்திரிகை வாசித்து முடித்த பின் இருவரும் வீட்டுக் கொல்லையிலே போய்ச் சிறிது நேரம் உலாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். ~~பிறகு~~ பிறகு ஸ்நானம் பண்ணினார்கள். போஜனம் பண்ண உட்கார்ந்தார்கள்.

தெலுங்கத்து விருந்து பேஷான சமையல் பக்ஷணம். வீரேசலிங்கம் பந்துலுவுக்குச் சொந்தமான சோட்டு செலவு. இத்தனை ருசியான பதார்த்தங்களை அவர் தம் முடைய ஜன்மத்தில் உண்டதில்லை. கனவில் கண்டதில்லை; கற்பனையில் எட்டியதில்லை. தின்னத் தின்னத் தின்ன ருசி தெவிட்டவேயில்லை. கோபாலய்யங்கார் உடைய முகத்தைப் பந்துலு ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்தார். பந்துலுவின் முகத்தை அய்யங்கார் ஒரு முறை திரும்பிப் பார்த்தார்.

பந்துலுவின் மனைவி பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள். ~~அவள்~~ "யாருடைய சமையல் தெரியுமா?" என்று பந்துலுவின் மனைவி கேட்டாள். "தெரியாமல் என்ன, அந்தப் பெண்ணுடைய சமையலா?" என்றார் பந்துலு.

"ஆம்" என்றாள் பந்துலுவின் மனைவி.

"அவளை இங்கு அழைத்து வாச் சொல். நம் ~~உடைய~~ கோபாலய்யங்கார் ~~அவளுடைய முகத்தைக் கண் நிறைய பார்க்கட்டும்~~ அவளுடைய முகத்தின் அழகையும்" என்றார் பந்துலு.

"அவளுக்குப் பல

"அந்தப் பெண்ணை இங்கு அழைத்து வாச் சொல். நம் உடைய கோபாலய்யங்கார் அவளுடைய முகத்தின் அழகையும் அவள் சொல்லின் அழகையும் அவள் நடையின் அழகையும் பார்க்க வேண்டும். சமையல் அழகை மாத்திரம் பார்த்தால் போதுமா? அந்த மஹா ஸுந்தரியின் ஸகல ஸௌந்தர்யங்களையும் பார்க்க வேண்டாமா?" என்றார் வீரேசலிங்கம் பந்துலு.

"அவளுக்குப் பல மாதமாகத் தேகம் சரியில்லை. இப்படி யாத்திரை செய்து எல்லாம் சேர்ந்து அவளுக்கு இந்த தேக அசௌக்கியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று பந்துலுவின் மனைவி சொன்னாள். (அவளுக்கு உடம்பு சௌக்கியமாய் இருக்கும் போது அய்யங்கார் அவளைப் பார்க்கலாம்)

அப்பால் வெகு நேரம் இருவரும் ஸம்பாஷணை பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். போஜனம் முடிந்ததும் ~~வெளியே~~ மாடியில் வீட்டுப் பந்துலுவும் அய்யங்காரும் மாடிப் படிகளில் வந்து நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். மேஜை மேல் பந்துலுவின் ~~மனைவி~~ கொண்டு வந்து வைத்த தாம்பூலத்தை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டே யாவும்

~~அவர்~~ "இது பேரதிர்ஷ்டம்" என்று பந்துலு சொன்னார்.

"எது?" என்று பந்துலுவின் மனைவி கேட்டாள்.

"இப்போது செய்த போஜனம்" என்று பந்துலு சொன்னார்.

"சமையல் ருசியாக இருந்ததா?" என்று பந்துலுவின் மனைவி கோபாலய்யங்காரை நோக்கி வினவினாள்.

"மிகவும் ருசியாக இருந்தது" என்று கோபாலய்யங்கார் சொன்னார். ~~அந்த~~ அந்த சமயத்தில் கோபாலய்யங்கார் இடைய மனம் அவ்வளவு ருசியாகச் சமையல் செய்த பெண்ணின் அழகையும், புத்தி நுட்பத்தையும், சொல் வன்மையையும் குறித்து

விசாலாக்ஷி பத்து வயது வர்ணனைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாயினாள். அவள் மனதிலே யாகவே அத்தனை அறிவுடைய பெண் தானா? அல்லது பத்து நாளாகிய மனையாள் வெறுமே கற்பனை தானா?" என்று அவளுக்கே தோன்றி ஐயமுண்டாயிற்று. 12

அப்போது பத்து தன் மனைவியை நோக்கி, "அந்தப் பெண் தன்னுடன் ~~அழைத்து வந்த~~ கொண்டு வந்திருக்கும் குழந்தையை இங்கே ~~அழை~~ கூட்டி வா" என்றார். "சரி" என்று சொல்லிப் பத்துவின் மனைவி சமையலறைக்குள்ளே போனாள்.

அப்போது கோபாலய்யங்கார் விசாலாக்ஷி பத்துவை நோக்கி:- "அந்தப் பெண் அக் குழந்தைக்கு என்ன பெயர்?" என்று கேட்டார்.

"அந்தப் பெண்ணுடைய தமையன் மகள் அக் குழந்தை. அவர்களுடைய கதை மிகவும் ரஸமானது. நான் அதை உங்களுக்கு ~~.....~~ பிறகு சொல்லுகிறேன். முதலாவது அக் குழந்தையைப் பார்த்து அதனுடன் சிறிது நேரம் ஸம்பாஷணை செய்யுங்கள். அந்தப் பெண்ணின் புத்தி சாதுர்யம் அதற்கும் இருக்கிறது. அவளுடைய வயதாகும் போது அக் குழந்தையும் அவளைப் போலவே கல்விப் பயிற்சி பெற்று அவளைப் போலவே ஸரஸ்வதி ரூபமாக விளங்கும்." என்று பத்து சொன்னாள்.

பத்துவின் மனைவி குழந்தை சந்திரிகையை அழைத்துக் கொண்டு வந்தாள். செம்பட்டுப் பாவாடை; செம்பட்டுச் சட்டை; செம்பட்டு நாடாவிலே பின்னல்; ~~...~~ செய்ய ரத்தினப் பொட்டு; அந்தக் குழந்தை லக்ஷ்மியைப் போல் இருபது வயது வளர்ந்து வயதாகும் போது ஸரஸ்வதி ஸ்வரூபமாக விளங்குமென்று பத்து சொன்னாள். இப்போது அதைப் பார்க்கையில் சிறிய லக்ஷ்மி தேவி வடிவமாக விளங்கிற்று.

அது சிரித்தால் ரோஜாப் பூ ~~...~~ போலிருக்கும். அதன் கைகளும் கால்களும் தந்தத்தால் செய்யப்பட்டன போல் இருந்தன. அதன் முகம் நிலவைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது போல் இருந்தது. அதன் மொழிகள் பொன் கிண்ணியால் கிண்கிணி வாசிக்கும் நாதம் போல் ஒலித்தன. அதன் கைகால் இயக்கங்கள் தேவ ஸ்த்ரீகளின் நாட்டியம் செய்வது போல் இருந்தன.

இந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தவுடனே ~~.....~~ காதலால் இதன் பின் ... பெண்ணுடைய அழகிலே ... முகம் கொஞ்சி முத்தமிட்டு மகிழ்ந்து கொண்டு ... கோபாலய்யங்காரின் மனக் கண்ணுக்கு முன்னே எழுந்தது.

"குழந்தாய், உனக்குப் பாட்டுப் பாடத் தெரியுமா?" என்று கோபாலய்யங்கார் ~~அழைத்தார்~~ கேட்டார். "தெரியும்" என்றது அக் குழந்தை. "எங்கே, ஒன்று பாடு. கேட்போம்" என்றார் கோபாலய்யங்கார். ~~கேட்டார்~~

"அத்தை எனக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த நந்தலாலாப் பாட்டுப் பாடட்டுமா?" என்று சந்திரிகை கேட்டாள்.

"பாடு" என்றார் கோபாலய்யங்கார்.

சந்திரிகை பாடத் தொடங்கினாள்:-

நந்தலாலாப் பாட்டு

யதுகுல காம்போதி ராகம் – ஆதி தாளம்.

பார்க்கு மரத்தி லெல்லாம் நந்தலாலா – நின்றன்
பச்சை நிறந் தோன்றுதடா நந்தலாலா;
காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா – நின்றன்
கரிய நிறந் தோன்றுதடா நந்தலாலா;
கேட்கு மொலியி லெல்லாம் நந்தலாலா – நின்றன்
கீத மிசைக்குதடா நந்தலாலா;
தீக்குள் விரலை வைத்தால் நந்தலாலா – நின்னைத்
தீண்டு மின்பந் தோன்றுதடா நந்தலாலா.

~~ஸஸ்ஸாஸா – ஸ... – ஸஸஸா –~~
ஸஸ்ஸாஸா – ஸம்பா... – ...தபமபா – மாபா
மநீ ஸநிதபா – பாதா – ஸாபமகரி – ககரிஸஸா.

இந்தப் பாட்டை மிகவும் தெளிவாக, ஒரு சொற் பிழையும் இன்றி ராகம் தவறாமல், தாளம் தவறாமல், கந்தர்வக் குழந்தை பாடுவது போல அக் குழந்தை மிகவும் அழகாகப் பாடி முடித்தது. கோபாலய்யங்காருக்கு ஆச்சரியம் பொறுக்கவில்லை; அவர் தம்முடைய கண்ணுக்குள்ளே இவ்வளவு ஸங்கீதம் கேட்டதில்லை; தெரிந்ததும் அவர் கண்டதில்லை; கற்பனையால் எட்டியதில்லை.

"இது தான் அவதாரம்" என்று கோபாலய்யங்கார் சொன்னார்.

"ஏது?" என்று பத்துவின் மனைவி கேட்டாள்.
"இந்தக் குழந்தையின் பாட்டு" என்று ஐயங்கார் சொன்னார்.
"சங்கீதமா? கதையா? இந்தக் குழந்தையின் குரலா? இவருக்கு ஏது
சங்கீதம் போல் வருகிறது?" என்று பத்துவின் மனைவி கேட்டாள்.
அதற்கு கோபாலய்யங்கார்:- "பின்னும் தெளிந்த சங்கீதம் போல் இருந்தது. வாஸ்தவ
மாக இதன் குரல் மிகவும் தெளிவாக மாறாது. குரல் கூட அவ்வளவு வசீகரம். இந்தக்
குழந்தை பாடிய மாதிரியே ஆச்சரியம்" என்றார். அது கண்ணீரைத் துடைத்து புத்தி கூர்மையும் சேர்ந்தும்
"குழந்தையின் அழகு[கையும்] பாடுகையால் [illegible]" என்று பத்து சொன்னார்.
~~செய்யவே~~ சொல்லுங்கள்" என்று ஐயங்கார் சொன்னார்.
"அதையும் சேர்ந்து தான்" என்று சொல்லக் கொண்டு வரக்கையால் அக் குழந்தை
இவர்கள் இருவரும் வியப்புற சொல்லக் [illegible] அதன் பிறகே பத்துவின் மனைவியும்.
என்று அன்றைய வீட்டு வெளியே ஓடிப் போய் விட்டது.
என்று விட்டார்.
அப்போது கோபாலய்யங்கார் சந்தோஷத்துடன் பத்துவை நோக்கி:- "இந்தக்
குழந்தையையும் இதன் அத்தையையும் பற்றிய கதை சொல்லத் தான் தெரியுமோ?
இப்போது சொல்லுகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். (தாமதித்து ஆனால்)
பத்து நூதனம் முதலாக நாளது வரை அவ் விவர முடைய ~~[illegible]~~ எடுத்து
~~[illegible]~~ தான் ~~[illegible] வரை முதல் [illegible]~~ மாக எடுத்துரைத்தார்.
~~துவக்கினார்.~~ கதை முழுவதும் கோபாலய்யங்கார்
~~"[illegible]"~~ என்றார். கோபாலய்யங்கார்
"என் குணமும் பலதுமாய் விட்டது" என்றார் கோபாலய்யங்கார்.
"அதெப்படி?" என்று பத்து கேட்டார்.
"இப்படிப் பட்ட பெண் குழந்தையை வளர்க்க ஆசையும் [illegible] போது என் மனைவி
நான் ஏதோ காலமாகக் காத்திருந்தேன். [illegible] ஐயங்கார்.
[illegible] விட்டது" என்றார்.
இதைக் கேட்டு சந்தோஷமாக பத்து கல கல வென்று சிரித்தார்.
"ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?" என்று ஐயங்கார் கேட்டார்.
"வளர்க்க முடிந்து விட்டது போல் நீங்கள் பேசுகிறீர்களே. அதைக் கேட்டு
[illegible] சிரித்தேன். [illegible] பெண் [illegible] அந்தப் பெண் [illegible]
பாரோ, மாட்டாளோ? இன் [illegible] அவள் [illegible] சாதாரண [illegible]
[illegible] தன் [illegible] [illegible] இடையாது.
[illegible] பொய்க் [illegible] அவ [illegible] சம்பாதித்து ~~[illegible]~~ சம்பாஷணை செய்ய
அப்போது [illegible] என் மனைவியின் மேல் மாக அந்தப்
[illegible] [illegible] காரியம் [illegible] தெரிந்து கொள்ள லாம். அவர்
பெண் ணுடைய சம்மதத்தை [illegible] தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய [illegible]
சம்மதம் [illegible] பிறகு வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய [illegible] கோபாலய்யங்கார்:-
செய்ய லாம்." என்று பத்து சொன்னார். இதைக் கேட்டு
"அப்படியானால் இன்றைக்கும் நாளைக்கும் நான் இங்கேயே. [illegible] ~~[illegible]~~
ணுடைய [illegible] [illegible] இருந்து வருகிறேன். [illegible]
[illegible] [illegible] எப்படி யான காரியமும் [illegible]" என்றார்.
"அப்படியே செய்யுங்கள்" என்றார் பத்துவும்.
பிறகு சந்தோஷமாகச் பத்துவும் தம் முடைய [illegible] கூட [illegible]
கடவுள் எடுத்து [illegible] எடுத்து வேலை செய்யத் தொடங்கினார்.
கோபாலய்யங்கார் ~~[illegible]~~ [illegible] காரியமாய் அவ்விடத்தை விட்டுப் போய் விட்டார்.
~~பணம் பெண் [illegible]~~ காரியமாய்

ஓம் சக்தி

"சந்திரிகையின் கதை" — நான்காம் அத்தியாயம் தொடர்ச்சி)

கோபாலய்யங்கார் [illegible] கொண்டு [illegible], [illegible]
[illegible] இராத்திரி போஜனத்துக்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்.
மிக [illegible] சமையல்; அது [illegible]
[illegible] சமையல் தொழிலில் மிகத் தேர்ச்சி பெற்றவள். [illegible]
அவள் [illegible] அதிகத் தேர்ச்சி கொண்டவள். கோபாலய்யங்கார் பிராமண
ஆசாரங்களில் [illegible] போதிலும், "பிராமண போஜன
பிரியர்."
[illegible] அதாவது, [illegible]
[illegible] பிராமணர்களுக்குள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பிராமணர்களே [illegible]
சாதாரண [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சாதாரண [illegible] பிராமண [illegible] சாதாரண
[illegible] மறவன், இடையன், உழவன், எந்தத் தொழிலாளியும் — [illegible]
[illegible] அதிக [illegible]
[illegible] அதிக [illegible]
[illegible] அதிக [illegible]
[illegible] அதில் பிராமணர்,
[illegible]
அல்லாதார் என்று பாகுபாடு [illegible]
[illegible] ஏழைகள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பிராமணர்களும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பிராமண ஏழைகளுக்கு — [illegible] பிராமணர் [illegible] சாப்பாடு அதிக [illegible]
[illegible] என்றாலும் [illegible]
[illegible] பிராமண [illegible], அல்லாதார் [illegible]
பொதுப்படையாக ஏழைகளின் வீட்டில் சமையலைக் காட்டிலும் செல்வர் வீட்டில்
கறி, குழம்பு,
முதலிய பதார்த்தங்களில் அதிக ருசியுள்ள [illegible] என்று சொல்லலாம். இந்த
விதிக்குப் பல விலக்குகளுள [illegible], "பொதுப்படை யாக" [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
போஜனப் பிரியர் என்று சொல்லத் தகும். அன்னத்தைத் [illegible]

போதனைப் பிரியர் என்று கூறுவ தெப்படி? ~~இது கிடக்க.~~ இந்த விஷயத்தைக் குறித்து இன்னும் அதிகவிஸ்தார மாக எழுதலாம். எனினும் போதனைப் பண்ணுவதில் எல்லோரும் ஸமர்த்தரா யுடையோரே யெனினும் போதனா விஷயத்தைக் குறித்து மேற்கண்ட ப்ரஸ்தாப சுருக்கத்தில் தெரிவித்ததும் மதிப்பும் மதித்தவர்களுக்கு அதிகச் [illegible] யேற்பட்டதனாலாயும், ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ கதை ~~யெடுத்த வேண்டும்~~ இது நூல் படிப்போரில் ~~[illegible]~~ எல்லாரு மேதியுடையோர்க்கும் அதிக ~~[illegible]~~ அருமை யேற்படாமல் கதை யெடுத்த வேண்டு மென்பது என் னுடைய நோக்க மாதலாலும் அதை கருத்தை யிட்டு அநேக மாகச் சொல்ல முடிந்த வரை யேன். எல்லவை யாக நோக்கு மிருப்பினும் பிராமணர் போதனைப் பிரியர் என்னு அதிகமால் வருப்பனை இவ் விஷயத்தில் பொது ~~[illegible]~~ பண்டிதராகிய யாவரும் வேறு பட்ட முன் னுடையோ ரென்று குறிப் பிடும் படியான யுக்தி யில்லை யென்பதே என் அபிப்ராயம். இது கிடக்க.

~~[illegible]~~ கோபாலய்யங்காருக்கு ஸ்ரீனிவாசங்கி அதிகம். விடிவேளைக்கு வருகோதரன் - தேகம் வளர்யுடையோன் - என்று பெயரெடுத்தவன். தேகாப்பியாஸம் அதிக மாம். தின்னத் தின்ன - எல்லாரு தின்று போகிறதும் - ஸாதாரண மாக அதன் பசி அடங்குவதில்லையாம். உழைப்பும் போது மிக்கும் [illegible] [illegible] தாம் சோம்ப லென்பது கிடையாது மில்லாமலும் உழைத்தால் ~~[illegible]~~ தொழில் செய்திடும் வலிமை ~~[illegible]~~ செலுத்த வேண்டும். ~~[illegible]~~ ஒரு வலிமையையும் செலுத்திச் செய்யப்படும் வலிமை செலுத்த தொழிலே தொழிலாம். ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ அதில் எல்லாரு தொழில் செய்து போகிறதும், அதை எத்தனை வலிமையுடன் ~~[illegible]~~ செய்து போகிறதும், அதுவே தொழில் செய்து போகிறதும், அதை எத்தனை வலிமையுடன் செய்ய வேண்டும். வேர்க்க வேர்க்க உடம்புக்கு சிரம முண்டாகாது வண்ண மாகச் செய்ய வேண்டும். எத்தனை கஸ்ரத் எடுத்தாலும் வேர்வை தோன்றாது கஸ்ரத் எடுப்பவன் ஸமர்த்த னல்லன். எத்தனை கஸ்ரத் எடுத்தாலும் வேர்வை தோன்றாது பல தரமாக எடுப்பவனே ஸமர்த்தன். இதை ஒரு வேளை ஸாதாரண மல்லர் அங்கீகாரம் செய்யத் தினைக்கக் கூடும். குஸ்தி முதலிய கஸ்ரத் பண்ணின யாத்திரத்திலே அநேகமாய் வேர்க்கும் போதும் மனிதனை மட்டியாகும், குயாம் யே உடம் பெல்லாம் வெயர்த்துக் கொட்டிப் போகும் மனிதனே அதிக ஸமர்த்தன், அதிக பலவான் கஸ்ரத் செய்த பின் வெயர்க்கும் மனிதன் அதிக ஸமர்த்தன் இங்கும் தான் ஏன் இன்னும் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். இந்தக் கணக்கைத் தான் ஏன் இன்னும் என்பதை எட்டிப் போகிறேன். கஸ்ரத் செய்யும் தொழிலாயினும், கதை சிறிது தூரம் எட்டிப் போகிறேன். கஸ்ரத் செய்யும் தொழிலாயினும், கதை எழுதும் தொழிலாயினும் - எல்லா விதமான தொழிலும் முதலில் உடம்பில் சிரமம் தோன்றா யாம். அதாவது மனதில் சிரமம் தோன்றின போது தான், உடம்பில் சிரமம் தோன்றும். அதாவது மனதில் சிரமம் தோன்றின பாடு தான் தொழில் செய்தால் தொழிலால் சிரமம் இருந்தும் அசைக்க முடியாத பொறுமை யுடன் தொழில் செய்யும். இவ்வளவும் தொழில் தொண்டு; அது உன்னத மான வெற்றி பெற வுஞ் செய்யும். மேன் மேலும் புதிய இச்சைச் செய்தால் மேன்மேலும் வயிற்றில் பசி யுண்டாய், மேன் மேலும் மேல் புஷ் பலமும் வருத்தி யடைந்து பெருகி, உடம்பில் மேன் மேலும் மேல் புஷ் பலமும் வருத்தி யடைந்து பெருகி, உடம்பில் இந்த வழியால் விடிவேளைக்கு ~~[illegible]~~ குயாம் தொண்டு வரும். இந்த வழியால் கோபாலய்யங்காருக்குப் பத்துப் பேரன் பேரன் தொகைக்க லா மென்றில், கோபாலய்யங்காருக்குப் ~~[illegible]~~ எனவே பத்து மாப்பிள்ளை ~~[illegible]~~ தொகைக்க லாம். அவ்வளவு பலமுடைத்து. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. எதிர் பார்த்து பல பழக்கங்களால் ~~[illegible]~~ விசேஷங்கள் பற்றது ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. எதிர்பார்க்க கோபாலய்யங்கார் அத்தனை விநோதமாக இருந்து போவா ரென்று எதிர்பார்க்க இட மில்லை. இது கிடக்க.

இந்த விஷயம் பற்றுவனின் கோபாலய்யங்கார் போதனா ப்ரியர்களிலே ~~[illegible]~~ இருவேட்டர். இந்த விஷயம் பற்றுவனின் எனவே, விசாலாக்ஷி ~~[illegible]~~ யான் வழிக்கு மிகவும் நன் றாகத் தெரியும். எனவே, விசாலாக்ஷி யான் வழிக்கு மிகவும் பெண் பாக்கியத்தைப் பெற்று லென்றும் வந்ததுள் கோபாலய்யங்காரின் வீட்டுடைய பெண் பாக்கியத்தைப் பெற்று ~~[illegible]~~ இனி போகும் அம்ஸத்தில் கோபாலய்யங்காருடைய வாழ்வுக்கு ஸ்தூல மாகிய ~~[illegible]~~ போல ~~[illegible]~~ தெரிக்க இனி யென்று நிர்ப்பந்தத்தைக் கொண்டு, விசேஷங்களும் ~~[illegible]~~ போல பற்றுவனின் மனைவி மிகவும் கோபமுடையவளாகச் சண்டை பண்ணினாள். மேல்பூத வகை இனி; மேல்பூத வகை சுட்டினி; மேல்பூத வகை பொரிவல்; — எல்லாம் பூதர் தெய்வங்கள் இனி; மேல்பூத வகை சுட்டினி; பிசாசு வகை பேரியல்; — எல்லாப் பேய் தெய்வங்கள் பரிமாணத்தில் ஆராய்ச்சி பட்டும் இனி. இவ் போட்டிப் ~~[illegible]~~ இவர் தெளித்துப் ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ இனி. குழந்தைக் கொன்று; விசாலாக்ஷிக் கொன்று; பற்றுவயக் கொன்று; கோபாலய்யங்காரைக் கொன்றும் பற்றுவனின் மனைவி பரிமாணமிருந்தன. சிறிது நேரத்துக் கப்புறம் கோபாலய்யங்காரும் வந்து முதலாவது உட்கார்ந்தார்கள். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் விசாலாக்ஷியும் குழந்தையும் வந்து உட்கார்ந்தனர். போதனைத் தொடங்கி நடை பெற்று வருகிறது. சிறிது நேரம் கழிந்த வுடனே, கோபாலய்யங்கார் விசாலாக்ஷி "விசாலாக்ஷி [illegible] எல்லாம் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். இவள் தான் விசாலாக்ஷி குழந்தையையும் பணிப் பெண்ணையும் யென்பது அவருக்குத் தெரியாது.

என்று கொச்சையாக முதலாக அப் பணிப் பெண்ணே பக்கம்–14. விசாலாக்ஷி என்று ஞாபகத்தில் அவர் யோசிக்கிறார்.

"நானே தான் விசாலாக்ஷி" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

"நீயா விசாலாக்ஷி?" என்றார் கோபாலய்யர்.

"ஆம்" என்றாள் விசாலாக்ஷி.

"காலையில் இக் குழந்தையுடன் சோலையில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த பெண் யார்?" என்று கோபாலய்யர் கேட்டார்.

"அவள் இக் குழந்தையுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவில்லை. இக் குழந்தைக்குக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் பக்கத்து வீட்டு வேலைக்காரி." என்று விசாலாக்ஷி சொன்னாள்.

கோபாலய்யருக்கு நெஞ்சில் ஒரு பெரிய ஏமாற்றம் போலாயிற்று. காலையில் பூஞ்சோலையில் ~~[illegible]~~ வேலைக்காரி அக் குழந்தையை எடுத்த போது அச் செய்கையை இவர் பார்த்ததாகவும் அவ்வாறு இவர் அந்த வேலைக்காரியின் மீது காதல் கொண்டதாகவும் சென்ற அத்தியாயத்தின் இறுதியில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்வாறு நேசித்த இவர் கோபாலய்யரும் பக்ஷமும் காதல் கொண்டவர் கோபாலய்யர். அந்த வேலைக்காரிக்கு இருபது வயதிருக்கும். ~~[illegible]~~ விசாலாக்ஷியின் அழகு மிகவும் அழகுடைய பெண். பணிப் பெண்ணுடைய அழகு கிராமிய அறிவும் பயிற்சியும் கலந்த அழகு. [illegible]

இப் போது விசாலாக்ஷியை நோக்கிய பின்பு கோபாலய்யருக்கு எனினும் இவள் அதிக அழகா, அவள் அதிக அழகா என்று ~~[illegible]~~ ஐயம் ஏற்பட்டது. கண்களை மூடிக் கொண்டு மனவழியால் பணிப் பெண்ணுடைய வடிவத்தை நோக்குவார். மறுபடி கண்களை விழித்து எதிரே நிற்கும் விசாலாக்ஷியின் முகத்தைப் பார்ப்பார். இப்படி இரண்டு மூன்று தரம் கண்களை மூடி மூடி விழித்துச் சோதனை செய்து பார்த்ததில் அவளை விட இவள்தான் அதிக அழகு என்பது நிச்சயப் பட்டது. [illegible] விசாலாக்ஷியை மணம் புரிந்து கொள்ளவே பொருந்தும் என்று [illegible] உண்டாயிற்று. காதல் வலியதன்றோ? யோசனை செய்ய இடமுண்டோ? [illegible] காதல் இறுதியிலே வெற்றி பெற்றுத் தீரும். ~~[illegible]~~ உறுதியாய் விட்டது. உமக்கு காதல் கோபாலய்யரே, உம்முடைய ஜாதி ~~உறுதியாய்~~ இனிக் கிடையாது. காதலே விசாலாக்ஷியை மணம் புரிந்து கொள்ளும் பாக்கியம் [illegible] யாராலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதன் போக்கைக் காட்டுக்குத் தீர்த்து [illegible] வெள்ளம் போன்றது. அது [illegible] பெரு மழை பெய்து அணைத் திண்ணிக்க அல்லது ~~[illegible]~~ தெய்வகச் செயலாகப் [illegible] மனிதர் தண்ணீர் விட்டுப் [illegible] வேண்டும். மற்றப் படி, மனிதர் [illegible] இல்லை.

[illegible] நேரம் போஜனத்தில் செலவிட்டார்கள். பல விதமான [illegible] கோபாலய்யர் [illegible] சம்பாஷணை நடை பெற்றது. அதில் கோபாலய்யர் பல [illegible] உண்டார். போய் விட்டது. அவர் அந்த அற்புதமான [illegible] பக்ஷணங்களும் எதிர்பார்த்த வண்ணம் [illegible] பக்ஷணங்களின் ~~[illegible]~~ ஒரு பொருள் ~~[illegible]~~ அவர் நிறைய உண்ணவில்லை. பேச்சிலும் அவருக்கு அதிக நல மேற்பட்டு சிறிது சிறிது உண்டார். முடிவு பெற்றது. பக்ஷணங்கள் போக முன்னர் [illegible] ஆனாலும் பழம் பணியில் [illegible] கோபாலய்யரும் பக்ஷணமும் [illegible] கொண்டார்கள். அப் போது பக்ஷணத்தை நோக்கி கோபாலய்யர் கேட்டார்: "பக்ஷணக்காரரே, நான் விசாலாக்ஷியை விவாகம் செய்து கொள்ளப் போகிறேன்" என்றார். "ஏன்? அவ விஷயம் என்ன முறை கண்டீர்?" என்று பக்ஷணம் கேட்டார்.

அதற்குக் கோபாலய்யர்:– "அவ விஷயம் நான் என்ன பேசுவது? [illegible] பொருத்தமானதாகவே முடியும்? விசாலாக்ஷி [illegible] எனது நெஞ்சை நான் இழக்கிறேன். எனினும் மற்றொருத்திக்கு எனது [illegible] மற்றொருத்தியின் மீது காதலுடைமை காணிக்கை செலுத்தி விட்டேன்." என்றார்.

"அதை நீங்கள் என் விஷயம் காலையில் சொல்லவில்லையே? காலையில் விசாலாக்ஷியை மணம் புரிந்து கொள்ள மிகவும் ஆவலுடனிருப்பது போல் வார்த்தை சொன்னீர்களே? இப் போது திடீரென்று தங்களுடைய மனம் மாறியிருப்பதன் காரணம் யாது?" என்று பக்ஷணம் வினவினார்.

"எனக்குக் காலையில் ~~[illegible]~~ தெரியாது. எனது தெருவை மாற்றித் தெருத்திருப்பி ~~[illegible]~~ கொடுத்து வீட்டை விட்ட செய்தி எனக்கு இப்போது தான் தெரிந்தது?" என்றார் அய்யங்கார்.

~~"அஃது தெய்வமா?" என்று பரீத்து கேட்டார். அப்போது, கோபாலய்யங்கார் காலையில் தாம் பணிப் பெண்ணைக் கண்டு காமுற்ற செய்தியையும் அப்பால் அந்தப் பெண்ணை அழைத்து வீட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு [illegible] [illegible]~~ அப்பா.

"அஃது தெய்வமா?" என்று பரீத்து கேட்டார். அப்போது, கோபாலய்யங்கார் காலையிலே பூஞ்சோலையில் பணிப் பெண்ணும் குழந்தை சாஸ்திரியும் [illegible] கண்டு தாம் பணிப் பெண் மீது காமுற்ற செய்தியையும் அப்பால் அந்தக் குழந்தையின் அத்தை என்று பேசத் தலைப்பட்ட தெல்லாம் தாம் ~~அந்த~~ அந்தப் பணிப் பெண்ணை அக் குழந்தையின் அத்தை யென்று ~~[illegible]~~ பரீத்து விடம் விரிவாகக் கூறினார். [illegible] கேட்கக் கருதி வந்த செய்தியையும்

(margin: அப்பால், கோபாலய்யங்கார் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible])

இதைக் கேட்டவுடனே பரீத்து நகைத்தார். "காதல் வாலது, உங்களுக்கு கிழவர் காலது! அய்யங்கார் ஸ்வாமிகளே, பணிப் பெண்ணாவது, கதை யாவது! நடக்கக் கூடிய விஷயமா? பணிப் பெண்ணை எவ்வண்ணம் மணம் புரிந்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்?" என்று பரீத்து கேட்டார்.

இது கேட்டு. கோபாலய்யங்கார்:- "அந்தக் காரியம் அவ்வளவு தூரம் சிரமமென்று என் புத்திக்குத் தோன்றவில்லை. நாளைக்குக் காலையில் பொழுது விடிந்தவுடனே அவளை யழைத்து அவளுடைய ஸம்மதத்தை அறிந்து கொள்வோம். அவள் ஸம்மதப் படுவாளாயின், அப்பால் அவளுடைய பந்துக்களைக் ~~[illegible]~~ கண்டு பேசி வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள் விவாகத்தை நடத்தி விடலாம். ~~இதில் சிரமம் என்ன~~ ~~இதில் சிரமமேது? என்றார்.~~ இதில் அதிக சிரமமென்ன இருக்கிறது?" என்றார்.

அப்போது பரீத்து:- "தங்களைப் போன்ற ஸ்தானமும் மதிப்பு முடைய மனிதரை அந்தப் பெண் மணஞ் செய்து கொள்ள மிக விரைவில் ஸம்மதப் படுவாள். அவளுடைய பந்துக்களும் கேட்ட மாத்திரத்திலே இணங்கி விடுவார்கள். இதிலெல்லாம் அதிகக் கஷ்டமில்லை. ஆனால் நீங்கள் அந்தப் பணிப் பெண்ணை மணம் புரிந்து கொண்டால் அதை உலகத்தார் கண்டு ~~[illegible]~~ நகைத்து தங்களைப் புத்தி ஸ்வாதீன மற்றவ ரென்று நினைப்பார்கள். தங்களுக்கு மதிப்பு மிகவும் குறைந்து போய் விடும்" என்றார்.

"ஸர்க்கார் வேலை போகாதே? அதற்கு யாதொரு ஹானியும் வாராது. இங்கிலீஷ் ராஜ்யம்! [illegible] [illegible] மஹாராணியின் ஆட்சி யல்லவா! எந்த ஜாதியார் எந்த ஜாதிப் பெண்ணை மணம் புரிந்து கொண்ட போதிலும் இங்கிலீஷ் ராஜ்யத்தில் தண்டனை கிடையாது." என்று கோபாலய்யங்கார் சொன்னார்.

அதற்குப் பரீத்து:- "அவ் விஷயம் எனக்குத் தெரியாதா என்ன. தாங்கள் பேதைக்காரியை மணம் புரிந்து கொள்வதால் உங்கள் மீது ராஜாங்க அதிருப்தி ஏற்படாது. உங்கள் உத்யோகத்துக்கு யாதொரு தீங்கும் நேராது. ஆனால் உங்களுடைய ஸ்நேகிதர்களும், உங்களுடன் ஸம பதவி யுடைய பிறரும் உங்களை இகழ்ச்சியாகப் பேசுவார்கள். மதிப்புடன் வாழ்ந்தவனுக்கு நேரும் அபகீர்த்தி மரணத்தைக் காட்டிலும் கொடியது என்று கண்ணன் பகவத்கீதையில் சொல்லுகிறார். அந்த அபகீர்த்தியைக் குறித்தே நான் அஞ்சுகிறேன்" என்றார்.

இது கேட்டு கோபாலய்யங்கார்:- "வெறுமே வாதப் பிரவாதம் செய்து கொண்டாலும் பந்துக்களும் ஸ்நேகிதர்களும் அபகீர்த்தி சொல்லத் தான் செய்வார்கள். ~~ஜாதியை விட்டுத் தள்ளித் தான் செய்வார்கள்.~~ அதற்குத் துணிந்து தான் இதற்குத் துணிந்தேன். பெண் தவிர. பந்துக்களும் ஸ்நேகிதர்களும் சிறிது ~~[illegible]~~ காலம் வரை வாயோயாமல் பழி தூற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். பிறகு அவர்களுக்கே அலுப்புண்டாய் விடும். ஒரே ஸங்கதியைப் பற்றி எத்தனை நாள் பேசுவது? ஒரே மனிதனை எத்தனை காலம் தூற்றிக் கொண்டிருப்பது? நாளடைவில் எல்லாம் சரியாய் விடும். ஜாதிப் பாகுபாடு இருக்கத் தான் செய்யும். சாகும் வரை பந்துக்களுடன் பந்தி போஜனமே ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ஸம்பந்தமும் செய்ய முடியாமல் போகும். ஆனால் இந்த சிரமம் பேதைக்காரியை மணம் புரிந்து கொண்டாலும் ஏற்படும் தான்

~~[illegible]~~ செய்யும். ~~[illegible]~~ ஜாதிப் பிரஷ்டம் எப்போது முண்டு. ஆனால் அதை நான் பொருட் படுத்த வில்லை. உலகம் விசால மானது. பிராமணர்கள் நம்மைக் கை விட்ட போதிலும் ~~[illegible]~~ சூத்திரர்கள் கை விட மாட்டார்கள். பிராமணரின் தொகை குறைவு. சூத்திரர்களின் ஜனத் தொகை மிகத் தமிழ்நாட்டில் அதிகம். ஆதலால், ஒருவனுக்கு ஜாதிப் பிரஷ்டம் வருவது நேரும் கஷ்டம் அதிக மிராது. ~~ஸ்த்ரீகள் இகழ்ச்சி யாகப் [illegible] பேசும் விஷயம் [illegible] தான் [illegible]. அப்பால் / [illegible] / அப்பால் / [illegible]~~ எனது செய்கை ~~புதுமை யாக [illegible]~~ போது / ~~[illegible]~~ ஜனங்களுக்குள்ளே பதிப் புதைகள் [illegible] ~~யாக [illegible]~~

ஸ்த்ரீகளும் இந்த விஷயத்தின் புதுமை மாறி இது பழஞ் செய்தி யாய் விட்ட மாத்திரத்தில் முன் போலவே என்னுடன் பழகத் தொடங்கி விடுவார்கள். ஊர் வாயை மூட ஒரு உலை மூடி யுண்டு. அதன் பெயர் த்ரவ்யம். ~~[illegible]~~ பழைய ஸ்த்ரீகள் கை விட்ட போதிலும், புதிய ஸ்த்ரீகள் ஏற்படுவார்கள். பண முள்ள வரை ஒருவனுக்கு ஸ்த்ரீகள் இல்லை யென்ற குறைவு நேராது. | ஸர்க்கார் உத்யோக முள்ள வரை ஸ்த்ரீகள் இல்லை யென்ற குறைவு நேராது" என்றார்.

"இருந்தாலும் தாங்கள் அந்த விதவையை மணம் புரிந்து கொள்வதில் எனக்கு ஸம்மத மில்லை. உலகத்தாரின் அபவாதத்தைப் பொருட் படுத்தாமல் நமது மனச் சாக்ஷியின் படி நடப்பதே தகு மென்பதை நான் அங்கீகாரம் செய்து கொள்ளுகிறேன். உலகத்தின் அபவாதம் பெரிதில்லை. ~~[illegible]~~ ஆனால், நீங்கள் விரும்புகிற படி விவாகம் செய்து கொள்ளக் கூடா தென்பதற்கு வேறு காரணங்க ளிருக்கின்றன" என்று விசாலாக்ஷி பதிலுரை

.41 சொன்னாள்.

"அந்தக் காரணங்களை யெடுத்து விளக்குங்கள்" என்றார் கோபாலய்யங்கார்.

தி. 16/9/25 "முதலாவது, அந்தப் பணிப் பெண் இன்று நேற்றும் கல்விப் பயிற்சி யில்லாதவள். கல்விப் பயிற்சி யில்லா விடினும் மேற் குலத்துப் பெண்களிடம் பரம்பரை யாக ஏற் பட்டிருக்கக் கூடிய நாகரிக ஒழுக்கங்களும் நடைகளும் தர்மஞான முங் கீழ்க் குலத்துப் பெண்களிடம் கிடையா. ~~[illegible]~~, இவை யெல்லாம் உத்தேசிக்கு மிடத்தே நீங்கள் அந்தப் பணிப் பெண்ணை மணம் புரிந்து கொள்ளுதல் மிக வும் தகாத காரியம்" என்று பதிலுரை சொன்னாள்.

அதற்கு கோபாலய்யங்கார்:- "நல்ல படிப்பு, நல்ல பயிற்சி, சிறந்த ஒழுக்கம், நல்ல ஸங்கீத ஞானம் - இன்னும் எத்தனையோ லக்ஷணங்க ளுடைய பெண்ணைத் தான் மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டு மென்று நானும் நினைத் திருந்தேன். ஆனால் அது வெல்லாம் என் மனதில் உண்மை யான காதல் தோன்று முன்னர் நினைத்த நினைப்பு. இப் போது மன்மதன் என் நெஞ்சில் சிக்காதபடி விட்டு விலகி யிருந்து வே றொரு பாடஞ் சொல்லுகி றான். படிப்பும் பெரிதில்லை. பயிற்சி பெரிதில்லை. ஒழுக்கம் பெரிதில்லை. காதல் ஒன்றிலேதான் இனிமை. மற்ற தெல்லாம் பதர். காத லொன்றே பொருள். மேலும் கீழ்க் குலத்துப் பெண்கள் தர்ம ~~[illegible]~~ ஞான மில்லாத வருப்பார்க ளென்று நினைப்பது தவறு. எல்லா ஜாதியாருக்குள்ளும் தர்ம வுணர்ச்சி யுடைய ~~[illegible]~~ ஆண்களும் பெண்களும் இருப்பார்கள். அஃதற்றவரும் எல்லா ஜாதிகளிலும் இருப்பார்கள். மேற் குலத்துக் குரிய நாகரிக நடைகளைக் கீழ்க் குலத்துப் பெண்கள் ~~[illegible]~~ மிக விரைவிலே கற்றுக் கொள்ள முடியும். அந்த நாகரிக நடை யென்பது செல்வத்தாலும் ஸ்தானத்தாலும் ஏற்படுவது. அதை பரம்பரை யாலே தான் விளைய வேண்டு மென்ற அவசிய மில்லை. பழக்கத் தாலுண் டாய் விடும். என்னுடன் ஒரு வருஷம் பழகுவதால் போதும். அந்தப் பணிப் பெண்ணுக்கு நாகரிக நடைக ளெல்லாம் வெகு ஸாதாரண மாக ஏற்பட்டு விடும். படிப்பு விஷயத்திலும் நான் விரைவிலே அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதற் குரிய ஏற்பாடுகள் செய்து விடுவேன்." ~~மேலும் இன்று நான் ஒரு புதிய உண்மை கண்டு பிடித் திருக்கிறேன். அது பழைய உண்மை தான்; நான் இப்போது தான் புதிதாகக் கண்டு பிடித்தேன்." என்றார்.~~

"~~[illegible]~~ யாது?" என்று விசாலாக்ஷி பதிலுரை வினவினாள்.

"~~மேலே சொன்னேனே, அது தான்~~ படிப்பு, பயிற்சி, ஒழுக்கம் அவசிய மில்லை. காதல் இருந்தால் அதுவே போதும். அது ~~வே~~ எல்லாப் படிப்பும் எல்லாப் பயிற்சியும் எல்லா ஒழுக்க ~~மு மாகும்~~" என்று அய்யங்கார் சொன்னார்.

"உலக அநுபவமில்லாத பதினாறு வயதுப் பச்சைப் பெண்கள் சொல்லத் தகுந்த வார்த்தை இது. நூற்பது வயதாய், உயர்ந்த ஸர்க்கார் பெரிய உத்தியோகத்திலிருந்து ஸகல லௌகிக அநுபவங்களு முடைய தாங்கள் இந்த வார்த்தை சொல்வது கேட்டு எனக்கு மிக வியப் புண்டாகிறது. காதல் என்று நான் நினைக்கும் பொருள் வெறுமே புதுமையை ஆதாரமாகக் கொண்டது. புதுமை மாறிப் போனவுடன் காதல் பறந்து போய் விடும். அப்பால் கணவனை அறிவுப் பயிற்சியாலும் ஒழுக்கத்தாலும் தம்பதிகளுக் குள் ஏற்படும் பற்றுதலே நிலையுடையது." என்று விசேஷ லாவகம் பற்றுது சொன்னாள்.

"மூன்று நாட்களில் மாறக் கூடிய புதுமை புணர்ச்சிக்குக் காத லென்று பெயரில்லை. அதன் பெயர் காமம். அந்த காமம் என் உள்ளத்தில் ஏறக் கூடியதன்று. அவ்விதமான ஒன்றுபட்ட என் உள்ளத்தை நான் ஒருத்திக்குப் பண் படுத்தி வைத் திருக்கிறேன். காத லென்பது தேவ லோகத்து வஸ்து. இவ் வுலகத்து வாழ்க்கை மாறிய போதிலும் அது மாறாது. ஸாவித்ரியும் ஸத்யவானும்; நளனும், தமயந்தியும்; ரோமியோவும் ஜூலியட்டும் கொண் டிருந்தார்களே, அந்த வஸ்துவுக்குத் தான் காத லென்று பெயர். அது அழியாத நித்ய வஸ்து. ஹிமய மலை கடலில் மிதந்த போதிலும் காதல் பொய்த்துப் போகாது. அத் தகைய காதல் நான் அந்தப் பணிப் பெண் மீது கொண் டிருக்கிறேன்" என்று அய்யங்கார் சொன்னார்.

செவிடன் காதில் சங்கு ஊதுவது போல் விசேஷ லாவகம் பற்றுது பல பல நியாயங்கள் கூறி அந்தப் பணிப் பெண் மீது கோபாலய்யங்கார் கொண் டிருக்கும் மையலை அகற்றி விட முயற்சி செய்தாள். இவள் பாதி பேசிக் கொண் டிருக்கும் போதே கோபாலய்யங்கார் கொட்டாவி விடத் தொடங்கி விட்டார். அவருக்குப் பற்றுதலின் வார்த்தைகளில் ருசி யில்லை. இதை யுணர்ந்து பற்றுது :- "ஸரி. இந்த விஷயத்தைக் குறித்து விஸ்தாரமாக நாளைக்குக் காலையில் பேசிக் கொள்ள லாம். இப் போது நித்திரை செய்யப் போவோம்" என்றாள்.

அப் போது கோபாலய்யங்கார் :- "அப்படியே செய்வோம். ஆனால் தூங்கப் போகு முன் தாங்கள் தயவு செய்து எனக் கொரு விஷயந் தெரிவிக்க வேண்டும். அந்தப் பணிப் பெண் யார்? அவளுடைய பெயரென்ன? அவ ளென்ன ஜாதி? அவளுடைய பெற்றோர் பெயர் யாது? அல்லது அற்றுத்தார் எவ் விருக்கிறார்கள்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு விசேஷ லாவகம் பற்றுது :- "அப் பணிப் பெண்ணுக்குப் பெயர் மீனாக்ஷி அவள் ஜாதியால் இடைச்சி. அவளுடைய அற்றுத்தார் எவ் விருக்கிறார்க ளென்பது தெரியாது..... ஓஹோ ஹோ! இதில் ஒரு முக்ய மான விஷயத்தை யோசிக்க மறந்து விட்டீர்களே! ஒரு வேளை ஏற்கனவே அவளுக்கு விவாகம் ஆய் விட்டதோ என்னவோ!" என்றாள்.

"அதைக் குறித்துத் தங்களுக்கு ஸம்சயம் வேண்டிய தில்லை. நான் காலையிலேயே அவளுடைய கழுத்தை நன்கு கவனித்தேன். அவளுடைய கழுத்தில் தாலி யில்லை." என்று கோபாலய்யங்கார் சொன்னார்.

"தாலி ஒரு வேளை ரவிக்கைக் குள்ளே மறைந்து கிடந் திருக்கக் கூடும். தங்கள் கண்ணுக்கு அகப்படாமல் இருந் திருக்க லாம்" என்றாள் பற்றுது.

"அதைக் குறித்தும் ஸம்சயம் வேண்டிய தில்லை. காதலுக்குக் கண் இல்லையா தென்று இலர் தப் பான பழ மொழி சொல்லுகிறார்கள். காதலுக்கு மிகவும் கூர்மையான கண்க ளுண்டு. நான் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்தேன். தாலி யில்லை யென்பது எனக்குப் பரம நிச்சயம். அவளுக்கு விவாக மாக வில்லை. அவள் முகத்தைப் பார்த்த போதே அவள் விவாக மாகாதவ ளென்பது எனக்குத் தெளி வாக விளங்கி விட்டது. எனக்கு இவ் விஷயத்தில் அநுபவ மதிகம். ஒரு ஸ்த்ரீயின் முகத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே இவள் விவாக மானவள், அல்லது ஆகாதவள் என்பது எனக்கு ஸ்பஷ்ட மாகத் தெரிந்து விடும். இது நிற்க. அவளுடைய அற்றுத்தார் எவ் விருக்கிறார்க ளென்பது தெரியா விடினும், வேறு அவளுடைய விருத்தாந்தங்கள் அனைத்தைப் பற்றித் தங்களுக்குத் தெரிந் திருக்கும் கூடியவரையில் எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கோபாலய்யங்கார் வேண்டினார்.

"எனக்கு அவருடைய பூர்வோத்தரங்களைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. அவர் என்னுடைய சொந்த வேலைக்காரன் மன்னு. இங்கு, எழும்பூரில், இதே தெருவில் நாலைந்து வீடுகளுக்கு அப்பால் என் நண்பர் வேங்கடாசல நாயுடு என்பவர் இருக்கிறார். அவர் பிரம்ம ஸமாஜத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்த வீடும் அவருக்கு சொந்தமானதே. ~~[struck out]~~ இந்த வேலைக்காரி அவருடைய குடும்பத்தில் வேலை செய்பவள். இங்கு நான் தாமதிக்கும் சில தினங்களுக்கு என் மனைவிக்குத் துணையாக ~~[struck out]~~ வீடு பெருக்கி, பாத்திரம் கழுவி, விளக்கேற்றி, இன்னும் வேறு சிறு தொழில்கள் செய்யுமாறு இந்த வேங்கடாசல நாயுடு எங்களிடம் அனுப்பியிருக்கிறார். நாங்கள் ராஜமகேந்திரபுரத்துக்குப் போகும் போது அப் பெண் மறுபடி நாயுடு வீட்டில் வேலைக்குப் போய் விடுவாள்" என்று பர்த்து சொன்னார்.

"நாளைக் காலையில் நான் அந்த வேங்கடாசல நாயுடுவைப் பார்க்க வேண்டும். அவர் இங்கு வருவாரா? நாம் அவருடைய வீட்டுக்குப் போக வேண்டுமா?" என்று கோபாலய்யங்கார் கேட்டார்.

"அவரையே இங்கு வரச் சொல்லலாம். நாம் போக வேண்டாம். எனினும், இந்தப் பணிப் பெண்ணை மணம் புரிந்து கொள்ளும் விஷயத்தைத் தாங்கள் மறந்து விடுவதே யுக்தமாகத் தோன்றுகிறது" என்று ஸங்கோசத்துடன் பர்த்து கூறினார்.

இது கேட்டு கோபாலய்யங்கார்:– "எதற்கும் நாளைக் காலையில் நாயுடுவை இங்கு ~~[struck out]~~ தருவியுங்கள். மற்ற ஸங்கதி பிறகு பேசிக் கொள்ளுவோம்." என்றார்.

அப்பால் இருவரும் நித்திரை செய்யப் போய் விட்டனர். இரவிலேயே விசேஷங்கள் பர்த்து தமக்கும் அய்யங்காருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையைத் தமது மனைவியிடம் தெரிவித்தார். அவள், அது பொழுது நடந்து உடனே தன் செய்தியை யெல்லாம் விசாலாக்ஷியிடம் கூறினாள். அது கேட்டு விசாலாக்ஷி பர்த்துவின் மனைவியுடைய பாதங்களில் ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்து: "இது பேருதவி வேண்டும். வேறு தக்க வரன் பார்த்து நீங்களே எனக்கு விவாகம் செய்து வைக்க வேண்டும். உங்களை விட்டால் எனக்கு வேறு புகல் கிடையாது" என்றாள்.

அப்போது பர்த்துவின் மனைவி:– "பயப்படாதே, அம்மா. உனக்கு நல்ல புருஷன் கிடைப்பான். உன்னுடைய குணத்துக்கும் அழகுக்கும் ராஜாவைப் போன்ற புருஷன் அகப்படுவான். நான் உனக்கு மணம் செய்து வைக்கிறேன்" என்றாள்.

நான்காம் அத்யாயம்

ஐந்தாம் அத்தியாயம்.

கோபாலய்யங்காருக்கு விவாகம்.

~~மறு நாள் காலையில்~~ மறு நாட் காலையில் வீரேசலிங்கம் பந்துலு ஒரு ஆளனுப்பி வெங்கடாசல நாயுடுவைத் தமது வீட்டுக்கு வர வழைத்தார். நாயுடு, பந்துலு, அய்யங்கார் மூவரும் இருந்து பரியாலோசனை செய்யத் தொடங்கினார்கள். நாயுடுவும் பந்துலுவும் ~~கோபாலய்யங்கார்~~ அய்யங்கார் விவாகம் செய்ய நினைப்பது சரியே என்றும், விசாலாக்ஷியை (பணிப் பெண் ஆகிய மீனாக்ஷியை) மணம் புரிவதே தகு மென்றும் பல காரணங்களுடன் எடுத்துரைத்தனர். அய்யங்காரின் மனதில் அக்காரணங்கள் ~~நன்கு~~ நன்றாகவே படவில்லை. ஜன நலத்துக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் காரணங்களை அங்கீகரிப்பதும் மறுப்பதும் மனித இயற்கை. ஜன நலத்துக்கு விரோத மாக நிற்கும் நியாயங்களை ஸாதாரண மாகப் புறக்கணித்து விடுதலும் அல்லது அவற்றுக்கு எதிர் நியாயங்கள் கண்டு பிடிக்க முயல்வதும் மனித இயல் பாகும். நியாய சாஸ்த்ரமோ வாதி, ப்ரதிவாதி, ~~இருவர்~~ என்ற இரண்டு வகையினரின் கொள்கைகளுக்கும் இடங் கொடுக்கிறது. திருவாங்கூரில் ~~முன்பு~~ சிறிது காலத்துக்கு முன்பு தர்மஸங்கடம்—சங்கராயர் என்ற ஒரு நியாயாதிபதி இருந்தாராம். அவர் ~~தம்முன்~~ தம் முன் விசாரணைக்கு வரும் வழக்குகளில் அனேகமாக இரு பக்ஷத்தாரும் எதிர்த்துக் கக்ஷி சொல்வது நியாய மென்று தெரியாமல் மிகவும் ஸங்கடப் படுவாராம். நியாயம் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும் என்று லௌகீகப் பழக்கம் மனம் போன படிக்குத் தீர்ப்புச் செய்யும் குணம் அவரிடம் கிடையாது. எப்படியேனும் உண்மையைக் கண்டு பிடித்து நீதி செலுத்த வேண்டு மென்பது அவருடைய கொள்கை. ஆதலால், அவ்வாறு செய்யப் புகுமிடத்தே, "வாதி சொல்வதைக் கேட்டால் வாதி கக்ஷி உண்மை யென்று தோன்றுகிறது. ப்ரதிவாதி சொல்வதைக் கேட்டால் ப்ரதிவாதி கக்ஷி மெய் யென்று தோன்றுகிறது. நான் எந்தக் கக்ஷிக்குத் தீர்ப்புச் சொல்வேன்?" என்று அவர் தம்முடைய நண்பரிடம் கூறி வருத்தப் படுவாராம். இது பற்றி அவருடைய நண்பர்கள் அந்த நியாயாதிபதிக்கு தர்மஸங்கடம்—சங்கராயர் என்று பட்டப் பெயர் சூட்டினார்கள்.

இவ் வுலகத்திலே வெறுமே நீதி ஸ்தலத்து வழக்குகளின் விஷயத்தில் மாத்திரமே யன்றி, ஜன ஸமூக ஸம்பந்த மாகவும், மத ஸம்பந்த மாகவும், ~~பிற~~ பிற விஷயங்களைப் பற்றியும் தோன்றும் எல்லா வழக்குகளிலும் இவ்வாறே நடு உண்மை கண்டு பிடித்தல் சால அரிது என்று நான் நினைக்கிறேன். அனேகமாக நடுவும், அதனோடு விளையும் தெளிவு முடையோரே எதிலும். பக்ஷபாத மற்ற, மயக்க மற்ற நடு உண்மை கண்டு தேர வல்லார். மற்றப் படி உலகத்து வழக்குகளில் பெரும்பான்மையாகவும், ~~பெரும்பாலும்~~ வலிமை யுடைய மனிதருக்கே வசிப்பதுக்குச் சார்பாகவே நியாயம் தீர்க்கப் படுகின்றது. "பொய் யுடை யொருவன் சொல் வன்மையினால், மெய் போலும்மே; மெய் போலும்மே மெய் யுடை யொருவன் சொல மாட்டாமையால் பொய் போலும்மே; பொய் போலும்மே." இவ்வாறு சொல் வலிமை மட்டுமே யன்று; ஆள் வலிமை, தோள் வலிமை, பொருள் வலிமை— எல்லா வித வலிமைகளும் நியாயத் தராசைத் தமது சார்பாக இழுத்துக் கொள்ள வல்லன.

எனவே அய்யங்கார் தம்முடைய உயர்ந்த கல்வியாலும், ~~உயர்~~ உயர்ந்த உத்யோகத்தின் வலிமையாலும், தம் முன்னைய ஸம்பத்து ஸ்வாதீன வலியாலும் நாயுடுவையும் பந்துலுவையும் எளிதாகத் தமது சார்பில் திருப்பிக் கொண்டார். அப்பால் நாயுடு பணிப் பெண்ணின் பூர்வோத்தரங்களைக் குறித்து விசாரித்தார். அவள் இடையர் வீட்டுப் பெண் ணென்றும், அவளுடைய பிதா பல மாடுகள் வைத்துக் கொண்டு ஊராருக்குப் பால் விற்று ஜீவனம் செய்வாராய்ப் பக்கத்துத் தெருவில் வசிக்கிறா ரென்றும், ~~அ~~ அந்தப் பெண்ணுக்கு இரண்டு தமையன்மார் இருக்கிறார்க ளென்றும், அவர்கள் ஆபீஸில் வேலை செய்கிறார்க ளென்றும், தந்தைப் பிரிந்து போய் விட்டா ளென்றும், அவளுக்குத் தாய் இறந்து போய் விட்டா ளென்றும், தமையன் மனைவியுடனே அவள் தன்னுடைய வீட்டில் சமையல் செய்கிறா ளென்றும், ஆதலால் ~~மீனாக்ஷிக்கு~~ மீனாக்ஷிக்குத் தன் வீட்டில் எவ் வித மான வேலையும் கிடையா தென்றும், நாயுடுவின் வீட்டிலும் அவளுக்குக் குழந்தைகளை மேற்பார்த்தல், ஸாமான்கள் வாங்கிக் கொண்டு வருதல் முதலிய சில்லரையான காரியங்களே கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன வென்றும், ~~வீடு~~ வீடு வாயில் பெருக்குதல், பாத்திரம் கழுவுதல், துணி தோய்த்தல் முதலிய கீழ்க் காரியங்கள் அவள் செய்வது கிடையா தென்றும், அவள் சிறு வயதிலே பள்ளிக் கூடத்தில் படித்து ~~நன்றாக~~ நன்றாகத் ~~த~~ தமிழ் எழுத வாசிக்கக் கற்றுக் கொண் டிருக்கிறா ளென்றும்; அழகு, பொறுமை, இன் சொல், பணிவு முதலிய

...ல் முறைக்கு உடையவ னென்றும், அவனுக்கு மாஸம் நாயுடு வீட்டில் பன்னிரண்டு ரூபாய் சம்பள மென்றும், அதை அவன் வீட்டில் கொடுக்கவில்லை யென்றும், நாட்டுக் கோட்டை ம. சி. மாணிக்கஞ் செட்டியார் கடையில் தன் பெயருக்கு வட்டிக்குக் கொடுத்து வருகிறா னென்றும், அந்தத் தொகை இது வரை வட்டியுடன் ஐந்நூறு ரூபாய் இருக்கு மென்றும், அவனுக்கு வயது இருப தென்றும், இன்னும் விவாகம் ஆக வில்லை யென்றும், விவாகத்துக்கு அவன் ஆவலுடன் எதிர் பார்த்திருக்கிறா னென்றும் நாயுடு விஸ்தார மாகத் தெரிவித்தார்.

“அவனுடைய ~~[illegible]~~ பிதாவின் பெயரென்ன? அவர் இப்போது வீட்டி லிருப்பாரா?” என்று ~~[illegible]~~ கோபாலய்யங்கார் கேட்டார்.

“அவனுடைய பிதாவின் பெயர் அப்புசாமிக் கோனார். அவர் இப்போது வீட்டி லிருப்பார்” என்று நாயுடு சொன்னார். உடனே, கோபாலய்யங்காரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி அவருடன் நாயுடு, பந்துலு இருவரும் சேர்ந்து மூவருமாகப் பக்கத் தெருவிலிருந்த அப்புசாமிக் கோனாருடைய வீட்டுக்குப் போனார்கள். அங்கு அப்புசாமிக் கோனார் திண்ணையில் உட்கார்ந்து பழையது சாப்பிட்டு வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை போட்டுக் கொண் டிருந்தார். நாயுடுவையும் அவருடைய நண்ப ரிருவரையும் கண்டவுடன் அவர் எழுந்து நின்று, உள்ளே போய் ஒரு நீளப் பலகை கொண்டு போட்டார். வந்தவர் மூவரும் அதன் மீதுட்கார்ந்து கொண்டார்கள். பிறகு நாயுடு ~~[illegible]~~ தாங்கள் வந்த~~[illegible]~~தன் நோக்கத்தை விஸ்தாரமாகக் கோனா ரிடம் எடுத் துரைத்தார். செக்கச் செவே லென்ற முகமும், கன்னங்கரே லென்ற, சுருள் சுருளான, கத்தரித்த முடிமயிரும், ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~, அகன்று, ~~[illegible]~~ தெளிந்து, அறிவுக் களை தாண்டவமாடும் கண்களும், முறுக்கு மீசையும், விரிந்த மார்பும், திரண்ட தோளும், வெள்ளிப் பொத்தான் போட்ட பட்டுச் சட்டையும், [illegible] கோபாலய்யங்கார் மாப்பிள்ளை யாக வருவதைக் கண்டு அப்புசாமிக் கோனார் பரவச மாய் விட்டார். அவருள்ளத்தில் ஆனந்தக் களி ததும்ப லாயிற்று. ஆயினும் பிராமணருக்குப் பெண் கொடுத்தால் பாவம் நேரு மென்று ஒரு பயம் மாத்திரம் அவர் மனதை மிகச் சஞ்சலப் படுத்தியது.

“நான் என்ன செய்வேன், சாமி? நான் வயதானவன். எனக்கு இனி மேல் இவ் வுலகத் தாசை ஒன்று மே யில்லை. எனக் கினிப் பரலோகத்தைப் பற்றிய ஆசைகளே மிஞ்சி யிருக்கின்றன. அதனால் ஸ்ரீமந் நாராயணனையும் ஆழ்வார்களையும் எம்பெருமானையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் சரணாகதி யடைந் திருக்கிறேன். எப்போதும் பெரியோர்களே ஸம்மதித்துக் கொண்டும் பெரியோர்களுக்கு என்னா லியன்ற கைங்கர்யங்கள் செய்து கொண்டும் என் வாழ்நாளைச் செலவழிக்கிறேன். நான் சாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கை யுடையவன். பிராமணருக்கு நான் சூத்திரப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதனால் எனக்குப் பாவம் நேரும். ஆதலால், நான் இந்த விஷயத்துக்கு ஸம்மதப் பட வழி யில்லை” என்று அப்புசாமிக் கோனார் சொன்னார்.

இதைக் கேட்டு கோபாலய்யங்கார்:– “கோனாரே, முதலாவது, நான் பிராமண னில்லை. நான் பிராமண குலத்துப் பெரிய ஆசாரங்களைத் துறந்து சூத்திர னாகி விட்டேன். ஆதலால் தாங்கள் என்னைத் தங்கள் ஜாதியா னாகவே பாவித்து, எனக்குத் தங்கள் மகளை மணம் புரிவிக்க வேண்டுகிறேன். மேலும் நியாயமான பிராமணனே பிராமண குலத்தில் மாத்திர மன்றி மற்ற நான்கு வர்ணங்களிலும் பெண் ணெடுக்கலா மென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. இந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கு ஸந்தேக மிருந்தால், என்னிடம் தமிழில் மநுஸ்மிருதி இருக்கிறது; உங்களிடம் அந்த நூலைக் காட்டுகிறேன். அதை நீங்களே வாசித்துப் பாருங்கள். உங்களுக்குத் தமிழ் வாசிக்கத் தெரியுமோ, தெரியாதோ? தெரியுமா? ~~அப்படியானால் இப்போதே என் னுடன் [illegible]~~ அப்படியானால் நீங்கள் நான் சொல்வது மெய் யென்பதைக் கண் கூடாகப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதில் ஸந்தேக மான பாவத்துக்கு இட மில்லை.” என்றார்.

“அவ்வளவும் சாஸ்திரப் படிப்பது மெய் தான்” என்று வெங்கடாசல நாயுடு சொன்னார். “ஆமாம்; அது வே மநுஸ்மிருதி யின் கொள்கை” என்று வீரேச லிங்கம் பந்துலுவும் கூறினார்.

“எனினும், ~~[illegible]~~ உலக ஆசாரத்தில் அவ் வழக்கம் வழங்குவதைக் காணோமே?” என்று அப்புசாமிக் கோனார் ஆக்ஷேபித்தார்.

“இந்த தேசத்தில் பூர்வ சாஸ்திரங்களுக்கும் நடைமுறைக்கும் விரோத மான ~~[illegible]~~ ஆசாரங்கள் பல பிற்காலத்தில் வழக்கமாய் விட்டன.

 23

அவர்களுள் இந்த விஷயமும் ஒன்றும். இவ் விஷயத்தில் நமக்குத் தற்கால ஆசாரம் அதிகப் பிரமாண மன்று. முற்காலத்து சாஸ்திரமே அதிகப் பிரமாணம்" என்று கோபாலய்யங்கார் சொன்னார்.

அப்போது வேங்கடாசல நாயுடு சொல்லுகிறார்:- "கேளும், அப்புஸாமிக் கோனாரே, பாவம் என்ற சொல்லாய் வீண் பேச்சு. இது சாஸ்திரோக்தமான விஷயம். இதில் பய மொரு பாவமும் கிடையாது. அப்படியே பாவ மிருந்த போதிலும் அது மாப்பிள்ளையையும் பெண்ணையும் சாருமே யன்றி, உம்மைச் சாராது. அது தவிர, உமக்கும் சிறிது பாவம் வந்து நேரக் கூடுமென்றாலும், அதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தங்கள் பண்ணி விடலாம். பெருமாள் கோயிலுக்கு ஏதேனும் காணிக்கை செலுத்தினால் போதும். அதில் எவ்வளவு கொடிய பாவமும் வெந்து சாம்பலாய்ப் போய் விடும். உமக்கு எத்தனை பணம் வேண்டுமானாலும், அய்யங்கார் ஸ்வாமிகள் கொடுப்பார்." என்றார்.

பணம் என்ற மாத்திரத்திலே பிணமும் வாயைத் திறக்கு மென்பது பழமொழி. அப்புஸாமிக் கோனார் ஏறக் குறையக் கொட்டாவி யளவுக்கு வாயைப் பிளந்தார்.

"எனக்குக் கொஞ்சம் கடன் பாக்கிகளும் இருக்கின்றன. அவற்றையும் தீர்த்து வைக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்லது" என்று அப்புஸாமிக் கோனார் சொன்னார்.

"உங்களுக்கு எத்தனை ரூபாய் கடன் இருக்கிறது?" என்று கோபாலய்யங்கார் கேட்டார்.

"ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் கடன் இருக்கிறது" என்றார் கோனார்.

"நாலாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறேன்; போதுமா?" என்று கோபாலய்யங்கார் கேட்டார்.

"போதும்! யதேஷ்டம்! யதேஷ்டம்! இந்த வாரத்துக்குள்ளேயே விவாகத்தை முடித்து விடலாம்" என்று அப்புஸாமிக் கோனார் சொன்னார். அப்பால், மீனாக்ஷியை அழைத்து அவளுடைய ஸம்மதத்தையும் தெரிந்து கொண்டால் நல்லதென்று கோபாலய்யங்கார் கூறினார்.

"அவள் இப்போது வீட்டிலில்லை. நானே அவளிடம் சொல்லி வைக்கிறேன்; அவள் சிறு குழந்தை. அவள் பிறந்தது முதல் இது வரை என் வார்த்தையை ஒரு முறை கூடத் தட்டிப் பேசியது கிடையாது. இப்போது, இத்தனை உயர்ந்த, இத்தனை மேன்மையான ஸம்பந்தம் கிடைக்கு மிடத்தில் அவள் என் சொல்லைச் சிறிதேனும் தட்டிப் பேச மாட்டாள்" என்றார் கோனார்.

"எதற்கும், அவளை அழைத்து ஒரு முறை அவளிடமும் கேட்டால் தான் என் மனம் ஸமாதான மடையும். நாங்கள் இங்கேயே காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவளை அழைப்பியுங்கள்" என்று கோபாலய்யங்கார் சொன்னார்.

அங்ஙனமே கோனார் ஒரு ஆளை விட்டு மீனாக்ஷியை அழைத்து வரும்படி செய்தார். மீனாக்ஷி வந்தாள். அவளைத் தனியாக அழைத்துப் போய் அப்புஸாமிக் கோனார் விஷயங்களைத் தெரிவித்தார். மாப்பிள்ளையின் படிப்பையும், செல்வத்தையும், பதவியையும் மிகவும் உயர்வாக்கி வர்ணித்தார். மாப்பிள்ளையின் அழகை அவள் பார்க்கும்படி அவரையும் காண்பித்தார். அவள் அவருக்கு வாழ்க்கைப் பட ஸம்மத மென்றாள். இதைத் தெரிந்து கொண்டு மகளையும் அழைத்துக் கொண்டு அப்புஸாமிக் கோனார் புறத் திண்ணைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அவளுடைய வடிவழகை கோபாலய்யங்கார் நோக்கினார். அவள் எதிர் நோக்கினாள். "கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின், வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனு மில." என்றார் திருவள்ளுவ நாயனார். அவனைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே அவளுடைய மனம் புது ஸம்மதப் பட்டு விட்டதென்று கோபாலய்யங்காருக்குத் தெளிவாகப் புலப் பட்டு விட்டது. எனினும், பரிபூர்ண நிச்சய மேற்படுத்திக் கொள்ளுமாறு அவர் அப்புஸாமிக் கோனாரை நோக்கி:- "மீனாக்ஷி என்ன சொல்லுகிறாள்?" என்று கேட்டார். "அவளிடத்திலேயே நேராகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாமே?" என்றார் கோனார்.

"என்ன மீனாக்ஷி? என்ன சொல்லுகிறாய்? என்னை மணம் புரிந்து கொள்ள ஸம்மதந்தானா?" என்று கோபாலய்யங்கார் கேட்டார்.

மீனாக்ஷி "ஸம்மதம்" என்று மெதுவாகக் கூறித் தலை குனிந்தாள்.

கோபாலய்யங்காருக்கு தேவன் அமுது உண்டது போலாயிற்று.

அவர் வீட்டில் புண்ணைக் கொண்டிருந்து.

அந்த வாரத்திலேயே ~~[illegible]~~ கோபாலய்யங்காரும் மீனாக்ஷியும் ராஜமஹேந்திரத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்கள். அவ் விருவருக்கும் ராஜமஹேந்திர வீதியின் ~~[illegible]~~ படி. கண்ணப்பட்டணத்தில் ஒரு ஸமுத்ரக் கோயிலிலே விவாகம் நடைபெற்றது. விவாகம் முடிந்த உடனே கோபாலய்யங்கார் தமது மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு திருச்சினாப்பள்ளிக்குப் போய் அங்கு தம் உத்யோகத்தில் சேர்ந்து கொண்டார்.

ஐந்தாம் அத்யாயம் முற்றிற்று

ஆறாம் அத்யாயம்.

~~[illegible]~~ விசாலாக்ஷிக்கு நேர்ந்த ஸங்கடங்கள்.

கோபாலய்யங்காருக்குத் தன்னிடம் மனம் புகுந்து கொள்ள ஸம்மதமில்லை யென்று தெரிந்து வருத்தத்தில் விசாலாக்ஷி ~~[illegible]~~ விசேஷாலங்கம் பத்துவான் மனைவியிடம் தினக்கே ... கேளும் நல்ல வரன் தேடி வாழ்க்கைப் படுத்த வேண்டு மென்று பேசிக் கொண்டிருந்தாள். ~~அதற்குப் பத்துவான் ... நீ எவ்வளவோ ஒன்றும் பத்து~~ ~~நாள் இங்கே~~ அதற்குப் பத்துவான் மனைவி:— "நீ எங்களுடன் இங்கேயே இன்னும் பத்துப் பதினைந்து நாள் இரு. இன்னும் சில தினங்கள் வரை பார்த்து கோபாலய்யங்காரின் விவாகத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் கவனித்து வைத்து விடும். உன் விஷயத்தைக் கவனிக்க அவருக்கு அவகாசம் கிடைத்ததும் பத்து நாள் கழித்து நாங்கள் திருச்சினாப்பள்ளிக்குப் போவோம். நீயும் எங்களுடன் வா. எப்படியாவது உனக்கு நான் வரன் தேடிக் கொடுக்கிறேன். ஆனால் அவ்வளவு பதினைந்து நாள் வரைக்கும் நீ பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ~~பொறுத்தால் நான் ... என்றாள்.~~ சிறிது காலம் பொறுத்துத் தான் பார்க்க வேண்டும்." என்றாள்.

~~இது கேட்டு விசாலாக்ஷி:— "மைலாப்பூரில் என்னுடைய மாமனார் மகன் ஒரு~~

~~[illegible]~~ இது கேட்டு விசாலாக்ஷி:— "மைலாப்பூரில் என்னுடைய (மாமன் மகன்) அம்மங்கார் இருக்கிறான். அவனுடைய புருஷன் ~~[illegible]~~ ஒரு கோர்ட் வக்கீல். உத்யோகம் பார்க்கிறார். ~~[illegible]~~ பத்துவானும் கோபாலய்யங்காரின் விஷயத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில் நான் இங்கே அம்மா என் இருக்க வேண்டும்? இன்றைப் பத்து நாளும் நான் போய் மைலாப்பூரிலே இருக்கிறேன். பத்து நாள் கழித்து உடன் இங்கே வருகிறேன்" என்றாள்.

பிறகு அவர்கள் இவ் விஷயத்தைக் குறித்து விசேஷாலங்கம் பத்துவானிடம் ஆலோசனை செய்தார்கள். அவர் விசாலாக்ஷி தன் இஷ்டப் படி செய்வதைத் ~~[illegible]~~ தடுக்கத் தமக்கு ஸம்மதமில்லை யென்றும், அவள் மைலாப்பூரில் பத்து நாள் இருந்து விட்டு வரலா மென்றும், இந்த நிலையில் அவளும் நேர்ந்ததால் தாம் மைலாப்பூருக்குச் சென்று அங்கு விசாலாக்ஷியைத் திருப்பி அழைத்துக் கொண்டு வருவோ மென்றும் தெரிவித்தார்.

"மைலாப்பூரில் உன் பந்துவின் விலாஸ மெப்படி?" என்று பத்துவான் கேட்டார்.

அதற்கு விசாலாக்ஷி:— ~~"என் அம்மங்கார் (...) ..."~~ ~~(அதாவது மாமன் மகள்)~~

"என் அம்மங்காருடைய புருஷன் மைலாப்பூரில் லஸ் சர்ச் ரோட்டில் வசிக்கிறார். அவருடைய பெயர் கோபாலநாதய்யர். ஆனால் அவரும் என் அம்மங்காரும் அவர் வீட்டு வாசலில் அவருடைய தாயாரும் மிகவும் வைதிக நியமங்களை யுடையவர்கள். நான் மறுபடி விவாகம் செய்து கொள்வதில் அவர்களுக்கு ஸம்மத மிராது. விவாகம் நடந்து முடியும் வரை நான் ~~[illegible]~~ விவாகம் செய்து கொள்ளப் போகிறே னென்ற விஷயத்தை என் பந்துக்களுக்குத் தெரியாமல் மறைத்து வைப்பதே எனக்கு ஸம்மத மில்லை. ஆதலால் தாங்கள் நான் இங்கே இருப்பதற்குக் காரணம் கேட்டால் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. இன்ன தேதி யன்று நான் இங்கு வர வேண்டு மென்று நீங்கள் வழக்கம் போலவே சொல்ல வருவீர்கள். அந்தத் தேதியில் நான் இங்கு வருகிறேன். அது நிலையிலேயே என்ன ~~[illegible]~~ மறந்து போய் விடாமல் என் விலாஸத்தைக் கவனம் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்." என்றாள்.

அப்போது பத்துவான்:— "நான் உன்னை மறக்கவே மாட்டேன். உன் விவாகம் நடப்பதற்குள் யோசனை ~~[illegible]~~ என் புத்தியால் அகலாதே நிற்கும். நீ அதைக் குறித்துக் கவலைப் பட வேண்டாம். ~~[illegible]~~ ஞானவதி யானால் இப்போதே தேதி நான் சொல்லி விடுகிறேன். நாள் மறுநாள் திருச்சினாப்பள்ளிக்குப் புறப் ~~[illegible]~~ படப் போகிறேன். நீ ஞானவதி மறு வெட்டாத் தேதி இங்கு வா." என்றார்.

இது கேட்டு விசாலாக்ஷி:— "தாங்கள் இந்த உதவி ~~[illegible]~~ செய்தாலே போதுமே எனக்கு வரன் தேடிக் கொடுக்க முயற்சி பண்ணுவதே உதவி யென்று நினைக்கிறேன். இது தாழ்வான பட்டணம். இங்கு கிடைக்காத வரன் தேடிக்க யார் கோபாலர் கையில் எப்படிக் கிடைக்கப் போகிறது?" என்றாள்.

35

அதற்குப் பார்வதி:- "அப்படி யாதொரு பயமுமில்லை. இனி நீங்கள் தாமும் மாதுவேதாந்தி யோசிக்க வேண்டாம்
தெரிந்து போகாதே தான். ~~[illegible]~~ இனி வாசத்தில்
இருந்தால் கிடைக்கக் கூடிய சௌகரியங்கள் எனக்குப் பல வழிகளிலே இருக்கின்றன. ~~[illegible]~~
அவர்களுக்குக் கூட பெருமானேன். அவர்கள் அல்லவோ பட்டணத்தில் வசித்து வரு-
கிறார்கள். ~~[illegible]~~ பத்திரிகைகளிலும் வரும்படியும் செய்வேன்"
என்றாள்.

"பத்திரிகைகளில் வரும்படியும் பெருகும் போது என் பெயர் ~~[illegible]~~ போடக் கூடாது" என்றாள்
விசாலாக்ஷி.

"ஆம். உன் பெயர் போடாமல் பொதுப் படையாக எழுதுகிறேன். இந்த கோபாலய்யங்கார்
வீட்டில் வாசம் இன்னும் ஒரு வாரத்துக்குள் முடிந்து போய் விடும். பிறகு உன்
ஸ்ரீமதி வாசம் முதற்கு முன் நான் [illegible] வேலையும் தேடிக் கொடுப்பேன்.
~~[illegible]~~ எத்தனை இடர் பட்டாலும் உன் நோக்கம்
தை நான் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கிறேன். பயப்படாதே" என்று பார்வதி சொன்
னாள்.

"அப்படி யானால், என்ன ஜனவரி பதினைந்தாம் தேதி வரை இங்கு வாசம் செய்து
கிறீர்கள்?" என்று விசாலாக்ஷி கேட்டாள்.

"~~பதினைந்தாம் தேதியே வந்து [illegible]~~ இன்னும் ஏழெட்டு நாளில் கோபாலய்யங்கார்
வரும் முடிந்து போய் விடும். ஆனாலே, நீ ஜனவரி பதினைந்தாம் தேதி இங்கு வந்துவிடு"
என்றாள் பார்வதி.

அப்பால் பார்வதியிடம் அவள் மனமார விடை பெற்றுக் கொண்டு விசாலாக்ஷி,
சந்திரிகை ~~[illegible]~~ குழந்தை, வண்டி அமர்த்தி வண்டியில் ஏறி திருவல்லிக்கேணியில் சோமநாதய்யர் வீட்டுக்கு
வந்து சேர்ந்தாள்.

~~பாலன் மகளுக்கு அம்மணியம்மாள் என்றும் அந்தக் குழந்தைக்கு அத்தையம்மாள் என்றும்~~
~~நாராயண பெயர்கள் வழங்கி வருகின்றன. இந்தக் குழந்தைக்கும் இந்த ஜாதியார்~~
இவ்விடத்தில் ~~ஒரு வேளை இது [illegible] தெரியாமல் வருத்தக் கூடும் யாதலால் அவற்றை இங்கு~~
~~விளக்கிக் காட்டினேன். [illegible] சோமநாதய்யரின் மனைவிக்கு மீனாம்மா~~
~~என்று [illegible] பெயர்.~~

~~இவளது [illegible]~~

வக்கீல் சோமநாதய்யரின் மனைவிக்குப் பெயர் மீனாம்மாள். இவளது விசாலாக்ஷியையக்
கண்டவுடன் இவள் மிகுந்த ஆவலுடன் இவ் வரவு கண்டு சந்தோஷம் பண்ணினாள். இவ்
வீட்டிலும் அத்தையம்மாள் அம்மணியம்மாள் என்று உறவு முறையிலே பல வழங்கி வருகின்ற பெயர்
விகுதிகளும் இருக்கின்றன. [பாலன் மகளுக்கு அம்மணியம்மாள் என்
றும் அந்தக் குழந்தைக்கு அத்தையம்மாள் என்றும் நாராயணய்யர் வீட்டிலே பெயர்கள் வழங்கி
வருகின்றன. இவ்விதமான இந்தக் குடும்பங்களில் ஒரு வேளை
இச் சொற்கள் தெரியாமல் வருத்தக் கூடும் யாதலால் அவற்றை இங்கு விளக்கிக் காட்டினேன்.]
மீனாம்மா திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ஊரில் பிறந்து வளர்ந்தவள். திருநெல்
வேலியை விட்டுப் போனதேயில்லை. மிகவும் சுபாவ மிருதுவான இவ் வீட்டுக் குழந்தைகளைப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அத்துடன் மற்றவர்களின் ஜாதகங்களில் எல்லாம், எழுதப்படிக்கவும்
தெரியும், என்ன வேலையும் தெரிந்து போவதுமுண்டு. அவளும் விசாலாக்ஷியும் ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்து
ஆறும் வந்து விடுவார்கள். வந்ததால், இவ் வீட்டு வாழ்க்கையில் எப்போதும் இன்பம் நிறைந்தே
இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு உட்கார்ந்த இடத்திலே ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ இருவரும்
கூடவே தொடை மேல் தொடை போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டு விளையாட்டில்
பெரிய பாட்டாக்கள். விளையாட்டு முடிந்தால் இருவரும் கைகோர்த்து வண்ணக் கடலே
அள்ளிப் பிடிப்பார்கள். இரவில், இருவரும் ஒரே பாயில் கட்டிக் கொண்டு ~~[illegible]~~ பக்கத்தில் படுப்
பார்கள். வேறும் ஒரு சமயத்தில் மீனாம்மாள் அவளுடைய ~~[illegible]~~ வேலைக்கு
போய் தன் குழந்தை வீட்டிலேயே, ~~[illegible]~~ அதாவது, விசாலாக்ஷியின் 'தாய் வீட்டு
பாட்டி' தன் குழந்தை வீட்டிலேயே, ஆறேழு மாசம் இருக்கும் படி வற்புறுத்தினாள். அப்பொழுது எப்போ தெரியுமோ!
மே மே, ஆறேழு மாசம் இருக்கும் படி வற்புறுத்தினாள் சமயத்தில். மீனாம்மா ~~[illegible]~~ வந்து போனாள்
பதினைந்தாம் வருஷம் விசாலாக்ஷி தான் வாழ்ந்து வருகிறாள். ஒரு நாள் ஆறுதல் வேண்டி
இருபது ~~[illegible]~~ இந்த மாதங்களிலே தான் தன் தன் மகளுக்கு ஒரு வாறு ஆறுதல் சொல்லி
மெல்ல தேற்ற விசாலாக்ஷியின் தாய் தன் தம்பிக்கு அவசரமாகச் சொல்லி அனுப்பினாள்.
~~[illegible]~~ அவள் ~~[illegible]~~ அவ்வளவே
தமக்கை யின் வார்த்தையைத் தட்ட மனமில்லாமல், ஒரே வீட்டில் இருந்து
மீனாம்மாவை தன் மனைவி கொண்டு வாட்டி வைத்தார். ஒரு வீட்டில் ஒரே
இடமாக இருந்து போது அவ் வீட்டின் உள்ளிலும் வெட்டவே போய் வாட்டமாய் வேறாக்கு
பிரிந்து போது அவ் வீட்டின் ~~[illegible]~~ திருமணத் திருநெல்வேலிக்கு வந்து பிறகு கூட
ஆ வந்தது ~~[illegible]~~ திருமணத் திருநெல்வேலியில் கணவர் வெல்லாம் மீனாம்மா
~~[illegible]~~ தெருவில் காலம் வரை இரா வேதங்களில் கணவர் வெல்லாம் மீனாம்மா
~~[illegible]~~ தெருவில் ~~[illegible]~~ வேறு பேசிக் கொண்டிருப்பாள்
விசாலாக்ஷியுடன் சம்பாஷிக்க ~~[illegible]~~ ஆரம்பித்து

வாசாலாக்ஷியோ வெளியில் அப்படி நிமிர்ந்து ஒருகாலம் வரை பார்த்ததேயில்லை; தன்
னுடைய மற்றத் தோழிப் பெண்களைக் கூப்பிடும் போது முத்தம்மா, முத்தம்மா என்று
கூப்பிடுவாள். இப்படி அழகு கூடிய பால்ய ஸ்நேகமுடையவள் இவ்வளவும் முத்தம்மா
புக்ககத்துக்கு வந்த பிறகு ஒருவரை யொருவர் ஸந்திக்கவேயில்லை. சோமநாதய்யர்
~~கும்ப~~ கோணத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து கும்பகோணம் காலேஜிலேயே பி.ஏ. பரீக்ஷை தேறினார்.
முத்தம்மா னுடைய பிதா அவருடைய ஜாதகத்தை எடுத்துக் கொண்டு மதுரை, திருநெல்வேலி
காலேஜ்களிற் ~~[illegible]~~ பரிசோதனை செய்து பொருத்தம் கிடைக்காமல் கும்பகோணம் காலேஜில்
வந்து சோமநாதய்யரைக் கண்டு இந்த மாப்பிள்ளை யென்று நிச்சயித்தார். அந்தக்
காலத்தில் வர சுல்கம்— அதாவது மாப்பிள்ளையைப் பெண் வீட்டார் பணம் கொடுத்து விலைக்கு
வாங்குதல்— என்ற வழக்கம் கிடையாது. கன்யா சுல்கம்— அதாவது பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை
வீட்டார் விலை கொடுத்து வாங்குதல் என்ற வழக்கமே நடைபெற்று வந்தது. ~~[illegible]~~
எனவே, சோமநாதய்யர் ஏழைகளுடைய பிள்ளையாதலால், ~~[illegible]~~ கன்யா சுல்கம்
கொடுத்து விவாகம் செய்து கொள்ள வழி தெரியாமல் "என்னடா, செய்வோம்!" என்று
தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய உருவ லக்ஷணங்களையும் படிப்புத்
திறமையையும் உத்தேசித்து அவரிடம் ஒரு தகுந்த கன்யா சுல்கம் வாங்காமல்,
அதாவது, இனாமாக மணம் புரிந்து கொடுத்து விடுவதென்று முத்தம்மாவின்
பிதா தீர்மானித்தார்.

சோமநாதய்யர் திருநெல்வேலிக்கு வந்து பெண்ணுடைய அழகையும்
புத்திக் கூர்மையையும் கண்டு வியந்து அவளை மணம் புரிந்து கொள்ள உடன்பட்
டார். நாளடைவில் விவாகம் முடிந்த பின்னர் முத்தம்மா வாசாலாக்ஷியை ஒரு நாளும் [illegible]
தான் ஸந்திக்க நேர்ந்ததும் முத்தம்மா [illegible], அவளுக்கு [illegible] யாம்,
அவள் புக்ககத்துக்குச் சென்ற பின்னர் அவளும் வாசாலாக்ஷியும் ஒரு
முறை கூட ஸந்திக்கவே யில்லை. அவள் கும்பகோணத்துக்கு வந்து விட்டாள்.
பி.ஏ; பி.எல். பரீக்ஷை தேறி, சோமநாதய்யர், நல்ல கோர்ட் வக்கீலாய்த்,
கும்பகோணத்தில் சில வருஷங்கள் ~~[illegible]~~ உத்யோகம் பண்ணி விட்டு,
அப்பால் பணம் ஏறிப் போய் அதினின்றும் அதிகப் பணத்தை ஆசை
கொண்டு மைலாப்பூரில் வந்து ஒரு பெரிய பங்களா வாடகைக்கு வாங்கி,
அதில் குடியிருந்து கொண்டு சென்னை ஹைகோர்ட்டிலேயே வக்கீல் உத்யோகம்
பண்ணிக் கொண்டு வருகிறார்.

ஆதலால், இப்போது, பல வருஷங்களுக்குப் பின், புதிதாக ஸந்தித்ததில்
~~[illegible]~~ முத்தம்மாளும் வாசாலாக்ஷியும் ஸந்தோஷ பரவசராய்
ஆனந்த ஸாகரத்தில் அழுந்திப் போயினார். முத்தம்மாளுக்குப் பிள்ளைகள் [illegible]
வயது [illegible]. ~~[illegible]~~ அவளுக்கு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தனர்.
மூத்தவனுக்கு ஒன்பது வயது இருக்கும். அவன் பெயர் ராமநாதன்.
அடுத்த ~~[illegible]~~ பிள்ளைக்கு ஆறு வயது இருக்கும். அவன் பெயர்
ராம கிருஷ்ணன். அடுத்த குழந்தைக்கு மூன்று வயது. அவன் பெயர்
அனந்த கிருஷ்ணன்.

முத்தம்மாளுடைய மாமியார் ஒருத்தி அந்த வீட்டிலேயே இருந்தாள்.
அவளுக்கு அறுபது வயது இருக்கும். அவள் விதவை. அவள் பெயர்
[illegible]. அவளுக்கு [illegible] ரோகம்; அன்றி காச ரோகம். அதாவது
ராமப் பாட்டி. அவளுக்கு [illegible] இல்லை. [illegible]
[illegible] கொண்டு [illegible] வளைத்து வளைத்துக் கிடையாய் [illegible]
[illegible] அவள் [illegible]
[illegible] ஒரு மணி யாய் விட்டால் அவள் [illegible]
விடுவாள். ராத்திரி, ஒரு மணி, [illegible] மணி வரை [illegible]
[illegible] இருமிக் கொண்டே யிருப்பாள். அந்த இருமல் [illegible]
[illegible] உடைய [illegible] இரண்டு [illegible] போய் [illegible]
[illegible]. ஆனால் ராமப் பாட்டி என்று [illegible]
அப்படித் தான் இருமிக் கொண்டு ~~[illegible]~~ வருகிறாள். அவளுடைய [illegible]
அன்று வரை கூட அசைய வில்லை.

இப்படி இருக்கையில், வாசாலாக்ஷி சோமநாதய்யர் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்து
சில தினங்கள் கழிந்த பின்னே, ஒரு நாள் ஏகாதசி; இரவு ராமப்
பாட்டிக்கு ~~[illegible]~~ அன்று முழுதும் போஜனம் கிடையாது. ஆதலால், அவள்
அன்று வழக்கப் படி இரவில் இருமி முடிய வில்லை. அயர்ந்து தூங்கிப்
போய் விட்டாள். அவள் கீழ் தளத்தில் வெளி யோரத் திண்ணையில், ஒரு
கட்டிலில் மெத்தை போட்டுப் படுத்துக் கொண்டு [illegible]. அவள் பக்கத்தில்
ஒரு [illegible] வாசற்கும் ஒரு நீர் செம்பும் கட்டிலுக்குக் கீழே
இரு [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
மீது, அதாவது [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible], [illegible]

வைக்கப் பட்டிருந்தது. [illegible]
அதற்கு மேற்கே [illegible] எதிர்த்து நான்கு படியில் விசாலாக்ஷி ஒரு
கட்டில் மெத்தை போட்டுப் படுத்திருந்தாள். அவளுடைய கட்டிலின் அருகே
கட்டிலுக்குக் காலடியில் [illegible] ஒரு நாற்காலி பலகையின் மீது
ஒரு புஸ்தகத்தை [illegible] கொண்டிருந்தது. அவள் கையில் வைத்து
வைத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு நாவல் [illegible] வெள்ளை
வெளே என்று உறையின் மீது வைத்திருந்தது. அவளுடைய
கரிய, நீண்ட, கூந்தல் [illegible] உறையின் மீது கன்னங் கரே
லென்று வளர்ந்து கிடந்தது [illegible] பார்க்கும் [illegible]
மீது கரிய மேகம் கிடப்பது போல வளர்ந்தது. விசாலாக்ஷி வாசலை பார்த்தும்
அவள் [illegible] பழக்க மில்லை. அப்பொழுது தன் தாயின் [illegible]
"அம்மா, விசாலாக்ஷி! நீ எப்படியேனும் [illegible] செய்து கொள்" என்று
சொல்லக் கேட்டுப் போன வார்த்தையில் அவளுக்கு நிறைந்த நம்பிக்கையாயும், [illegible]
என்று [illegible] புஸ்தகத்தை [illegible], எதிர் பார்க்கப் படாத, [illegible]
[illegible] பெரிய [illegible] கண்டும் [illegible] அவளுக்
கேடுபட்ட பெரிய தைரியத்தோடும் அவள் தலையைப் பார்க்கத் [illegible]
நாவலனோ
கொண்டாள்.

[illegible] [illegible] பார்த்துக் கொண்டு [illegible] வரும் [illegible]
அவளுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வீட்டில் [illegible]
வந்து [illegible] பார்த்தாள். அந்த [illegible] அவள் மீது அவரு
[illegible] படி [illegible] [illegible] கொண்டாள். அந்தத் [illegible] பெருமிதமாய்
மாட்டாது [illegible] [illegible]. தான் அவள் அவ்வளவு [illegible] பட்டு [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] செய்து கொண்டு [illegible] வந்து [illegible]
திருக்கிறாள். [illegible] [illegible] [illegible] படி பெருமை [illegible]; [illegible]; [illegible]
[illegible] [illegible] பட்டுப் போய் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. நான் [illegible] என்று
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று அவள் [illegible]
[illegible] [illegible]" என்று [illegible] [illegible] [illegible] செய்து
நாவலனோ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
கொண்டாள். "இந்தத் [illegible] [illegible] செய்வாய்?" என்று [illegible] கேட்டாள். அப்பொழுது
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வருவார்கள். [illegible]
[illegible]. இனி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வந்து போய்க் கொண்
[illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. அந்த [illegible] என் [illegible] கேட்டாள்
[illegible] போகிறேன்?" என்று விசாலாக்ஷி

உடனே அவள் விசாலாக்ஷியினுடைய கையில் [illegible] போய் [illegible] [illegible]
ஒரு [illegible] கட்டிக் கொடுத்து [illegible] கொண்டு போய், [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] அவர் [illegible] [illegible] கையில் [illegible]
போக [illegible] [illegible] [illegible] செய்து கொண்டிருந்தது. அதற்கு [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்து கொண்டு [illegible] அப்பொழுது [illegible] [illegible]
[illegible] போய்க் கொண்டிருந்தது. [illegible] [illegible]!" என்று சொல்ல
வந்து செய்து கொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] இல்லை [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] இல்லை எப்படியேனும் அந்த [illegible] [illegible]
[illegible] அவர்க்கு இல்லை [illegible]. அவளுடைய [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவருக்கு
[illegible] அவளை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவ [illegible]
[illegible] இல்லை. அவர் அப்படியே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] பட்டிருக்க மாட்டாள். அவள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] அதைப் பார்க்க அவருக்கு [illegible] [illegible] [illegible]. அவருக்கு
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. அவளைத் தன் [illegible] [illegible]
விசாலாக்ஷியின் மீது அத்தனை [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
போல [illegible].

[illegible] அவளிடம் [illegible] [illegible] கொண்டு விசாலாக்ஷி [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவளுடைய [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அவளைக் [illegible] [illegible],
[illegible], அவள் [illegible] [illegible] [illegible] அவளைத் [illegible] [illegible],
அப்படி அப்படியே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] முயன்றாள். [illegible] அவளை [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] செய்து கொண்டு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
அவளுக்கு [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible]

இப்போது, அதாவது 1906-ஆம் வருஷ ஆரம்பத்தில் [illegible] சோமநாதய்யர் வீட்டில் [illegible]

[illegible]